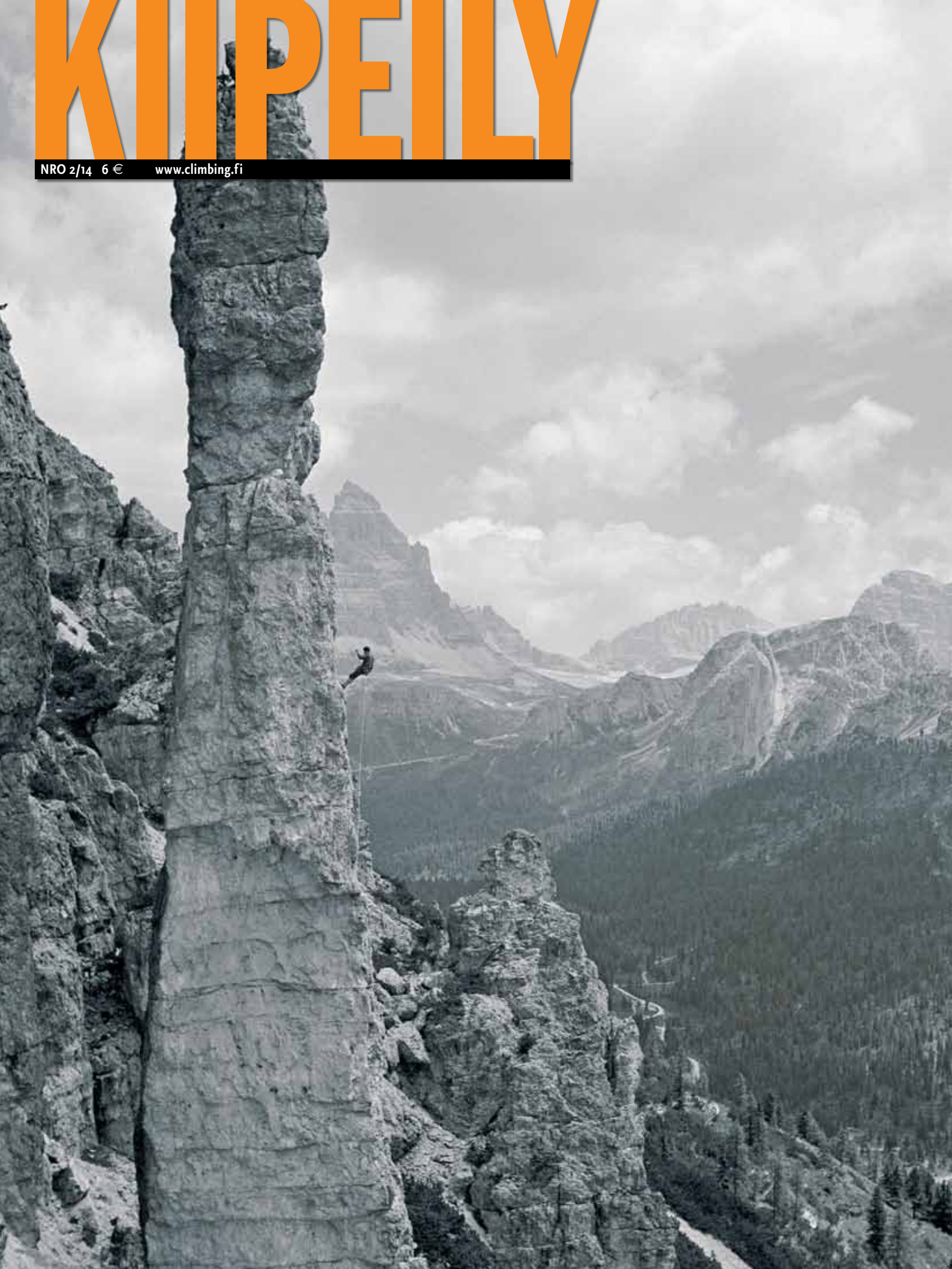
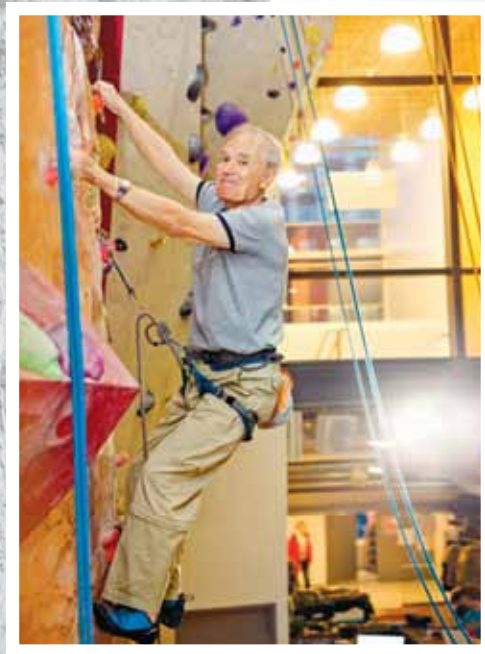

KIPEILY

NRO 2/14 6 € www.climbing.fi

*Menit aina sinne, missä
yksikään meistä ei ennen
ollut kulkenut. Nyt rakas
ystävämme astut yksin
suureen tuntemattomaan –
meille jää muistot ja kaipuu.*

In Memoriam

Matti A. Jokinen 3.5.1932–10.5.2014

PÄÄKIRJOITUS

Suomalaisen kiipeilyn isä, Suomen Kiipeilyliiton kunniajäsen ja meidän monien hyvä ystävä Matti A. Jokinen on poistunut keskuudestamme. Matti oli viimeiseen asti tuttu näky pääkaupunkiseudun kiipeilyhalleissa. Kesäisin hän teki vaimonsa Tarjan kanssa kiipeilymatkoja Etelä-Eurooppaan ja erityisesti Italiaan. Matin merkitystä maamme kiipeilyn aloittamiselle ja sen kehitykselle ei voi liiaksi painottaa.

Suomalainen kiipeily täyttää tänä vuonna 60 vuotta. Matti nousi 17.7.1954 Walter Biner-nimisen oppaan kanssa Matterhornin huipulle. Siitä hetkestä voidaan katsoa suomalaisen kiipeilyn syntyneen. Vuonna 1962 Matti oli perustamassa Suomen Alppikerhoa, joka vuoteen 1995 tapahtuneeseen Suomen Kiipeilyliiton perustamiseen asti hoiti tavallaan lajiliiton tehtäviä maassamme. Alppikerholla oli paikallisjaostoja eri puolilla Suomea ja seura myös hoiti kiipeilymme kansainvälisiä yhteyksiä.

Tämä Kiipeilylehden numero on omistettu Matin muistolle. Kiipeilylehden syysnumeroon on sunnitteilla laajempi artikkeli Matista ja hänen merkityksestään Suomen kiipeilylle.

Koko kiipeily-Suomen puolesta,
päätoimittajanne Jari Koski

SISÄLLYS

- 4 Spotteri
- 10 Kiipeilyn valmennus-seminaari Helsingissä
- 12 Suomen kiipeilygeologiaa, osa 3
- 14 SKIL-kouluttajien tapaaminen
- 16 Ringkallen
- 20 Boulder SM-kisat 2014
- 22 Erän kiipeilyreissu Ahvenanmaalle
- 24 Galleria
- 33 Nimen takana – reitinnimien taustaa
- 34 Top Tur - women only
- 38 Sakun palat
- 39 Tiedotteet
- 42 Tuoteuutuudet

KANSI | Laskeutuminen alas sikarin huipulta, La Guglia Edmondo de Amicis. Kuva Matti A Jokinen arkisto.

VIEREINEN SIVU | Värikuva Karoliina Paatos/ET-lehti. Taustakuva. Torre Grande, Via Franceschi. Kuva Matti A Jokinen arkisto.

KIPEILY 2/2014

Julkaisija Suomen Kiipeilyliitto ry., Erätie 3, 00730 HELSINKI, puh. 09-224 32 907. ISSN 2323-3745. **Päätoimittaja:** Jari Koski, 040-586 8123, jari.koski@climbing.fi.

Ulkoasu, taitto: Satu Bredenberg, Again Design **Avustajia:** Rami Haakana, Mina Jokivirta, Sampsu Jyrkynen, Sampo Kiesiläinen, Saku Korosuo, Olli-Petteri Manni, Tomi Nytorp, Juha Olli, Perttu Ollila, Veera Turkki, Santeri Turkulainen sekä SKIL valiokunnat. **Paino:** Oy Trio-Offset Ab | Levikki: n. 4000. **Aineisto:** teksti word-tiedostona ja kuvamateriaalit erikseen Jari Koskelle: jari.koski@climbing.fi tai postitse: SKIL/Jari Koski, Erätie 3, 00730 Helsinki. **Teksti:** Älä tee tekstiin sisennyksiä tai muita asettelumuokkauksia. Erota kappaleet välirivillä. Lähetä tekstistä valmis viimeinen versio, oikolue mielellään ennen lähetystä. Ota yhteyttä Jari Koskeen, jos aineistosta ei ole sovittu etukäteen. Toimituksella on oikeus editoida tekstiä. **Kuvat:** digikuvat kameran suurimmalla resoluutiolla. Kuvan oltava 1:1-koossa 300 ppi, esim. galleriaan n. A4-koossa 300 dpi. Alle 500 kt:n kuvia ei pysty painamaan edes pienessä koossa. Kuvien tallennusmuoto tiff, psd tai jpg. Jpg-kuvat alkuperäisinä säätämättöminä. Jpg:n tallentaminen uudestaan jpg-formaattiin pakkaa jo pakattua kuvaa jolloin kuvan laatu heikkenee entisestään. Itse skannatut kuvat mielellään RGB-muodossa. Kuvaajien nimet painetaan aina kuvan ja jutun yhteyteen. Liitä mukaan kuvaajan nimi sekä kuvatestit; paikka, kuvaaja, kiipeilijä(t), reitti ja vaikeusaste ym. tiedot. Emme mielellään julkaise kuvia, jotka on jo julkaistu muussa lehdessä, blogissa tai www-sivuilla.

Seuraavat Kiipeilylehdet: 3/2014 syysnumero aineisto 10.9.2014 ilmestyy lokakuu 2014 | 1/2015 talvinumero aineisto 10.1.2015 ilmestyy helmikuu 2015

Kiipeilylehti postitetaan maksutta Kiipeilyliiton jäsenseurojen henkilöjäsenille. Muille tilaukset osoitteesta lajipalvelut@valo.fi. Vuoden kestoilaukset 16 €/vuosi. Irtonumerohinta 6 €. SKIL jäsenseurojen jäsenten osoitteenmuutokset ja muut postitukseen liittyvät asiat hoitavat Kiipeilyliiton jäsenesurat. Osoitteenmuutoksissa tai kun et ole saanut lehteä, ota ensimmäiseksi yhteys omaan seuraasi. Seurat hoitavat osoitteiston päivityksen SLU/Valo lajipalveluun: lajipalvelut@valo.fi. **Ilmoitusmyynti:** Jari Koski, jari.koski@climbing.fi. Media-kortti osoitteesta www.climbing.fi. Toimitus ei vastaa tilaamatta lähetetystä materiaalista, sen palauttamisesta, lehdessä julkaistujen kirjoitusten sisällön aiheuttamasta mielipahasta eikä juuri mistään muustakaan :) Lehden julkaisijan vastuu mainoksien julkaisussa tapahtuneissa virheissä rajoittuu mainoksen hintaan.

Ville Koivisto

Maailman vahvin Nalle!

Kulunut kevät on ollut poikkeuksellisen onnekasta aikaa. Sää on suosinut kiipeilijöitä, ja jos jutun sekaan hämmennetään hieman kalamiehenisää, niin lähetykselithän alkoivat tänä vuonna jo ensimmäinen päivä tammikuuta. Kovia lähetyksiä on siis tehty pitkin kevättä todella runsain mitoin, ja siksi tämän palstan ulkopuolelle jää varmasti monta hyvää vetoa, jotka ansaitsisivat tulla mainituksi. Lähikuukausia muistellessa mieleen nousee kuitenkin heti yksi henkilö, joka on totisesti ansainnut kaiken huomion, nimittäin Nalle Hukkataival.

Lähes ikoninen saksalaiskiipeilijä Klem Loskot avasi vuonna 2001 Itävallan Maltataliin reitin nimeltä **Bügeleisen (V14)**. Muiden Loskotin muotoilemien reittien tapaan tämäkin yksilö on suorastaan pirullinen, mutta kaikesta vaativuudestaan huolimatta reitti alkoi seisomalähdöllä. Ja seisomalähtö tarkoittaa tietenkin sitä, että linjalla on kiivettävää vielä vaikka kuinka. Niinpä viimeiset 13 vuotta kiipeilykansaa on yrittänyt vimmatusti paitsi kiivetä alkuperäistä ongelmaa, myös työstää toimivaa istumalähtöä.

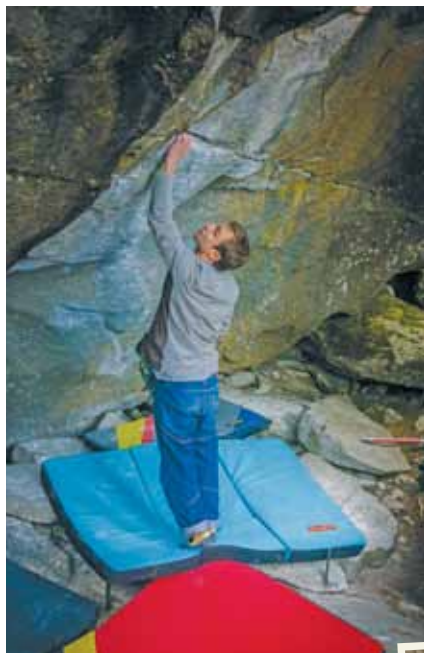
Kyseisen sorvin ääressä on työskennellyt tietenkin myös Hukkataival. Sää on kuitenkin vuosi toisensa jälkeen tehnyt kiipeilijän yritykset tyhjäksi. Ensimmäinen toukokuuta muutti kaiken kertaheitolla, ja seuraavana päivänä uutinen kaikui sosiaalisessa mediassa: Bügeleisenin istumalähtö oli totta.

- Bügeleisenin sit start saattaa olla kovin kiipeämäni reitti, ja ennen kaikkea se on yksi parhaimmista bouldereista koko maailmassa, Hukkataival hehkutti Facebookissa 2. toukokuuta.

Vaan ei jäänyt Itävallan saldo tähän. Kun keran lähetetään, niin lähetetään kunnolla! Viimeisenä päivänään Nalle tavoitti toisen Loskotin räätälöimän kiviklassikon korkeimman kohdan, ja niin tikkilistaan merkittiin myös reitti nimeltä **Emotional Landscapes (8C)**.

Samaan aikaan toisaalla

Katariina Rahikaisen on vierailut kevään mittaan Olianassa, Chulillassa Valenciassa ja aina Australiassa sijaitsevassa Grampianin kansallispuistossa asti. Alla olevan katkelman jälkeen kyseinen henkilö tunnetaan kenties kiipeilijänä, joka flässäsi 8a:n vahingossa. Odotettavissa myös on, että nämä vahingot alkavat lähitulevaisuudessa toistua säännöllisesti. Annetaan kuitenkin Katariinan itsensä kertoa mistä on kyse.

Antonin harjan alla Voigas SD 8A+, joka päättyi sittemmin miehen tikkilistalle.

Mika Niskanen tunnustelee liikette reitillä Feel Your Movement 7B+.

”Vuoden alusta alkaen on omalla kohdallani ollut aika monta huippuhetkeä ja tullut kiivettyä monia tosi hyviä ja laadukkaita reittejä. Jotkut ovat vaatineet enemmän työtä ja jotkut vähän vähemmän. Usein eniten olen jostain syystä nauttinut 7c+ greidien reiteistä, joista yhden onnistuin flässäämäänkin. Yks tähän asti parhaimmista kiipeilypäivistä oli Olianassa, jossa samana päivänä lähetin ensin **Mishin (8a)** ja vajaan tunnin tauon jälkeen **Mon Dieun (8a+)**. Kaikki meni niinkuin pitikin, vaikka lämpän kiivettyäni meinasin, että pitäisi pitää lepopäivä. Tuntui niin kauhealta.

Sitten oli maaginen päivä, jolloin vahingossa flässäsin **Entre dos Caminosin (8a)** Chulillassa. Reitin alkuosan jälkeen eriytyy kaksi reittiä, 7c ja 8a. Tarkoitus oli dogata 8a ylös ja palata sille joku muu paiva. Sitten vastoin odotuksiani flässäsin alun vaikealta ja voimalliselta näyttävän tufahässäkän. Reittien jakaantumiskohdas-

Anna Laitinen ja Red October 7C+.

Siiri Uksulainen

Sami Romppainen ensinousemassa Kovasikajuttua 8a+

sa mietin, että pitäisiköhan koittaa 7c:ta, kun olisi hyvä mahdollisuus fläshiin.

Päätin sitten kuitenkin lähteä 8a:lle, ja huutelinkin jo reitin kiivenneelle engelsmannille, että antaisiko se minulle juoksevaa betaa alhaalta. Näin hän teki, ja jollain ilveellä pääsin ylös voimakkestävyyssosuuden hiksillä käsillä (kun missään ei pystynyt sheikkaamaan). Sen jälkeen piti selvittää muutama vaikeampi muuvi ja herkempi osuus släbillä, jossa jotain mureni sormien alla yhdessä vaiheessa. Sitten löysinkin itseni ankkurilta, huh! Loma-greidithän siellä ainakin osittain on, mutta mitäs sitten. Hauskaa oli vielä kuulla jälkepäin kuinka Luke, engelsmanni, oli twiittaillut minusta juttua kuvan kera: "Olin niin iloinen reissun ekasta 8a:stani, ja sitten tulee tämä mimmi ja flässää sen..."

Kolmen viikon totaaliurheilutauon ja ylensyönin jälkeen tuntu kovalta työltä päästä takaisin kiipeilykuntoon. Kahdessa viikossa odotukset kuitenkin ylittyivät, ja kiipesin ensimmäisen australialaisen 8a:ni, **Chasin' the Monkeyn**. Reitti linkittää 7c:n vaikeamman boulderiosuuden ja 7c+ reitin katto- ja hängkipätkän megaenduroksi, ja lisää väliin vielä kruksin. Todella makea eikä ollenkaan sellainen "mun" reitti! Varsinkin kun naksautin polviniveleni siinä edellispäivänä, ja en ollut ollenkaan varma, pääsenko edes kävelemään rinteeseen ylös kaltsille. Loppuvuoden yritän keskittyä enemmän boulderiin ja voiman hankintaan. Sellaiselle on ainakin täällä Aulseissa kova tarve."

Andyn matkassa maailmalla

Hypätään seuraavaksi Anthony Gullstenin kyytiin, joka kertoo miltä tuntuu viidakon vauhti:

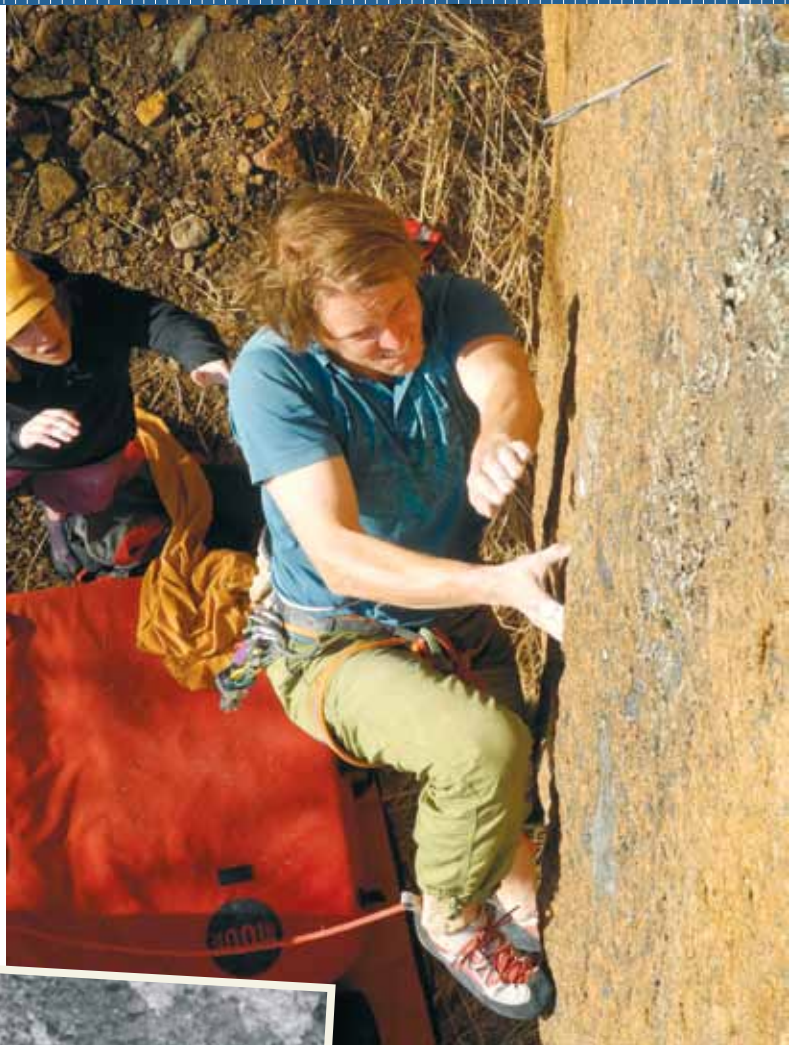
"Olin keväällä noin kaksi ja puoli kuukautta reissussa uudella pakettiautollani ja reissun aikana ehdin käydä Fontainebleaussa, Ticinossa, Siuranassa, Margalefissa, Varazzessa, Magic

Roosa Huhtikorpi, Margalef, La sombra del viento (8a).

Woodsissa, Val di Mellossa sekä Frankenjurassa. Yhteensä 8000 km ajoa.

Fontsussa en oikein päässyt vielä vauhtiin, kun lämmin sää vaikeutti otteissa pysymistä. Ajateltiin parin kaverin kanssa, että Sveitsissä on varmaan paremmat kelit! Väärässä oltiin. Keli oli ihan yhtä lämmin paria päivää lukuun ot-

Henrika Niemi

Matti Kivinen keskellä Vapauden huumaa (9-/9) Kustavin Riskeläisvuorella..

tamatta. Sveitsin graniitti ei ole yhtä kitkariipuvaista kuin Fontsun sloupperit, joten siellä tuli kiivettyä muutama vaikeampikin linja. Muun muassa **General Disarray (8B)**, **Heritage (8B/+)**, **Kings of Sonlerto (8A+/B)** ja **Santoku (8B)**.

Seuraavana oli vuorossa Espanja. Tiesin, että mulla ei ole kestävyttä pitkiä reittejä varten, joten lyhyet reitit olivat heti alussa mielessä. Boulder alussa ja helppoa lopussa! Tiesin, että **Jungle Speed (9a)** oli juuri tällainen. Olin katsonut videoita netistä ja se näytti aika suoraviivaiselta. Sen olen kuitenkin oppinut, että videolla kaikki näyttää aina helpommalta!

Ensimmäisellä yrityksellä reitti tuntui erittäin vaikealta. Reitillä alussa en saanut kahta muuvia tehtyä ollenkaan. Lopussa ei ollut kuitenkaan mitään ongelmaa, eli alkua oli selkeästi kruksi. Onneksi alkua on helppo työstää ja onnistuinkin löytämään itselleni sopivan tavan kiivetä kruksin. Heti seuraavalla yrityksellä pääsin ylätykseeni kruksin yli ja ensimmäiseen lepoon.

Sanna Leppänen

Ranskaa ja Ceusea, joten palaamme syksyllä varmasti taas asiaan.

Olli Manni on ottanut Suomen kevätkitkoista kaiken irti, aivan kuten mallikansalaisen kuu-luukin. Kuivan kallion ja magnesiumin valkoiseksi värjäämän ihon kohtaamisesta poiki ensinousu Kustavin Riskeläisvuoren trädireitillä nimeltä *Fifty-Fifty (9-)*.

Samaisella Sunny Beach -sektorilla havaittiin Matti Kivinen, jonka käten ja jalkojen työskentelyn tuloksena Perttu Ollilan vanha teknolinja Vapaudenkaipuu muuntui trädiksi nimeltä *Vapauden huuma (9-9)*. Kivisen tikkilistalle merkittiin myös *Häveliäisyyskierto (8-)*, joka on niin ikään Ollilan käsialaa vuodelta 2006.

Joensuun suunnalla on tänä keväänä ollut hieman hiljaisempaa, mutta kovaa on lähtenyt sielläkin. Sanna Leppänen lähetti Uurossa majailevan boulder-reitin *Kardemumma (7B)*. Nunnanlahden laatukivellä antautui

Antti Turunen

Antti Turunen kamppailemassa pimeän puolen kanssa reitillä *Sithin paluu (7B)*.

Sanna Leppänen maistelemassa Kardemummaa (7B).

Jatkoin siitä hyvissä voimin reitin yläosaan ja juuri kun olin kurottamassa kahvaan (reitti on siinä vaiheessa ohi) oikea käteni räpsähti otteesta ja vasen seurasi heti perässä. Näin eepistä tyrimistä olen harvemmin kokenut. Lyhyen hajoilun ja kiroilun jälkeen ei auttanut kuin yrittää uudestaan uupumuksesta huolimatta. Pari yritystä myöhemmin onnistuin taas pääsemään kruuksi ohi, ja tällä kertaa toppiin asti!"

Entä mitä kuuluu muille?

Opiskelujen vuoksi kiireisenä pysynyt Anna Laitinen onnistui aikatauluttamaan matkan Siuranaan, josta mukaan tarttui matkataliaisia tikkilistan muodossa. Puumerkin viereensä saivat *Ramadan (8b)*, *Memorias de una sepia (8a)*, *Pren nota (8a)* ja onsaittina kiivetty *La ardilla roja (7c+)*. Kotimaan jylhillä bouldereilla Laitinen otti asiakseen lisätä tikkilistaan vielä reitit *Usual Suspect assis (7C+)* ja Turun suunnalta löytyvän *Red Octoberin (7C+)*. Heinäkuussa neidon tie vie kohti

Eddie Fowke

Anton Johansson työstämässä reittiä *New Baseline 8C*.

puolestaan **Sithin Paluu (7B)**, jonka tikkasi itselleen sormivammasta toipuva Antti Turunen.

Ruotsin puolella asuvan Korosuon pariskunnan kauniimpi osapuoli Anu kiipesi sekavarmisteinen reitin **Lust och fågring (7c/7c+)** Blåbergetillä.

Tuore boulderoinnin Suomen mestari Roosa Huhtikorpi kokeili Espanjan Margalefissa köysikiipeilyä ja tikkasi sormivammasta huolimatta mm. reitin **La sombra del viento (8a)** Finestra sektorilla. Onsightinä menivät **Crazy Mayonette (7b+)**, **Festa Fotre (7c)** sekä **Montgroyoneta (7b+)**. **Antologica (7c)** meni ekalla yrityksellä (Roosa kokeillut reittiä kerran aiempaan vuonna).

Katse kohti etelää

Sami Koponen vaikuttaa lähettävän tällä hetkellä melko lailla kaiken näköpiirissään. Kevään mittaan tikkejä on raapusteltu sellaisten nimien viereen kuten Paddington, Gluteus Maximus, Hottentotti ja Totoro, joiden kaikkien greidi alkaa numerolla kahdeksan ja päättyy a-kirjaimen.

Totoron ympärillä on käynyt muutenkin melkoinen vilске, sillä kyseisen reitin ovat lähettäneet niin ikään herrasmiehet Pasi Sjöman ja Samuel Hammer. Jälkimmäisen meriittilistalle kirjattiin myös astetta tiukemmat **One-Up (8b)** ja **Sysshämärä assis (8b)**. Muita kah-

Katariina Rahikainen lähettämässä Entre dos Caminosia (8a).

Ben Markham

deksikon nousuja ovat tehneet muun muassa Ville Mustonen reitillä **Unusual Suspect (8a)**, jonka lähetti myös Anssi Kankkunen, sekä Anssi Laatikainen ja Juha Paatinen, jotka kirjasivat nimiinsä **Localistin (8a)**.

Ja sitten kohti pohjoista

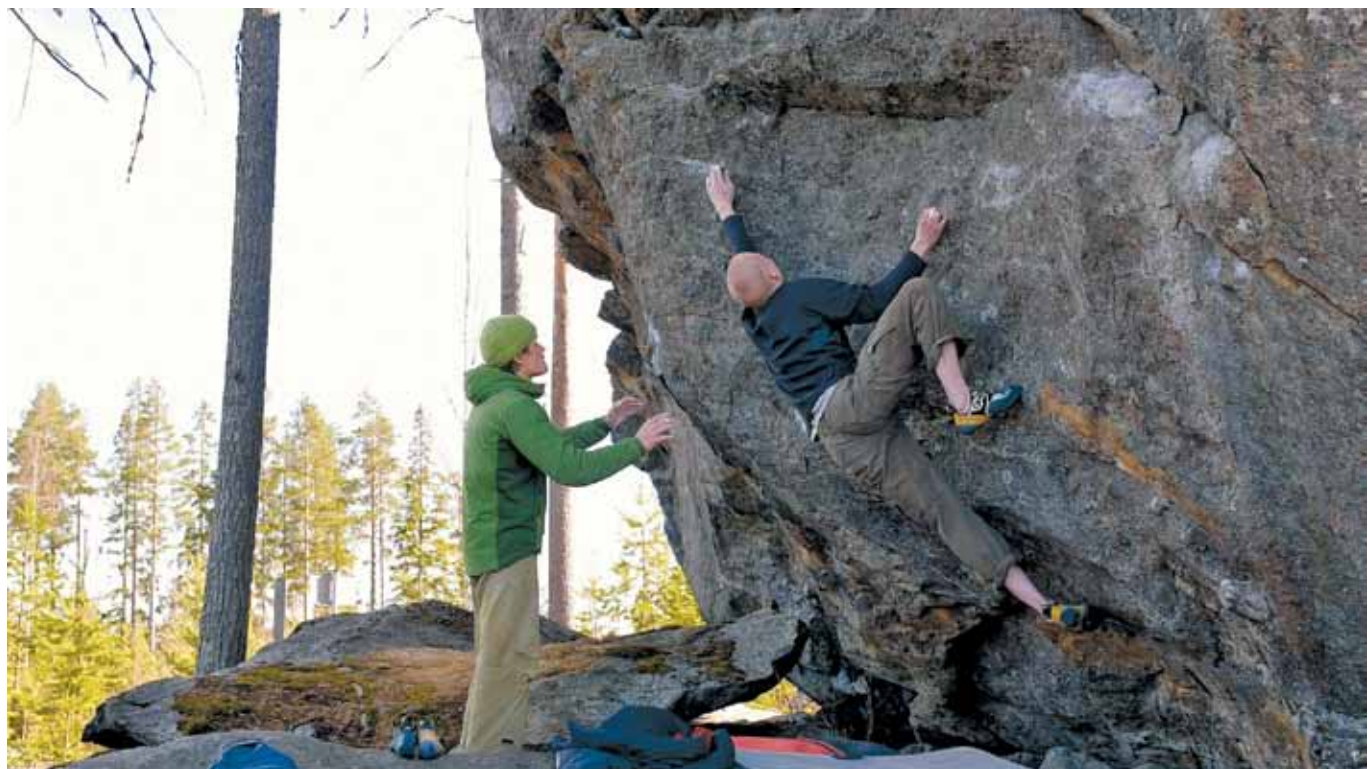
Paljon on tapahtunut pohjoisessakin. Annetaan Jani Lehtolan lausua muutama sana kuuluneesta kiipeilykeväästä.

"Tomi Guttorm ja Lauri Vehkala tekivät kolmannen ja neljännen toiston linjaan **Sultans of**

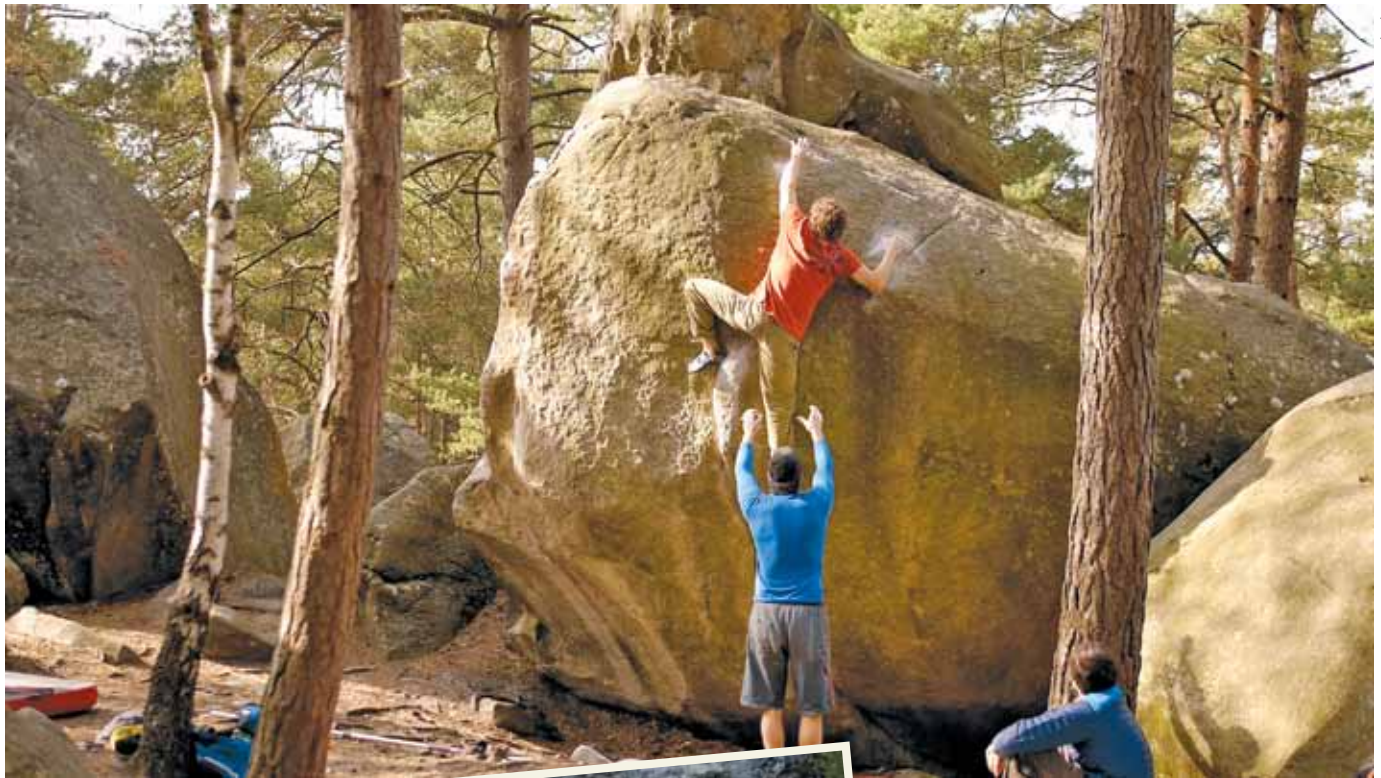
Tommi Lahtinen matkalla kohti El Varanon (8A) toppia.

Mika Siander

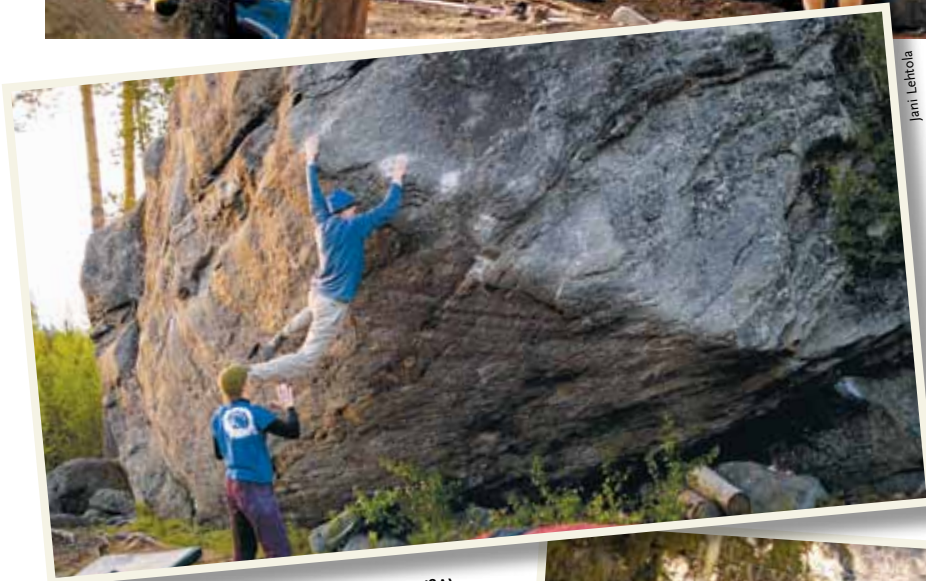
Tomi Guttorm ja Sultans of swing (7C+).

Jani Lehtola

Jani Lehtola

Tomi Guttorm matkalla Karman (8A+) toppiin.

Jani Lehtola

Jari Pöllänen ottaa mittaa reitistä Fat Hippo (8A).

swing (7C+) Luohualla, Tomi huhtikuun lopulla ja Lauri toukokuun alussa. Osmo Aspi avasi 7. toukokuuta Rovaniemen hiidenkirnuille uuden boulderin **Vauvakuume 8A+**. Lähtö on kuten Selibaatissa, ja toppaus tapahtuu directinä hänkkifacea pitkin poketeilla. Treeni Beastmakerin poketeilla tuli tarpeeseen kuulemma.

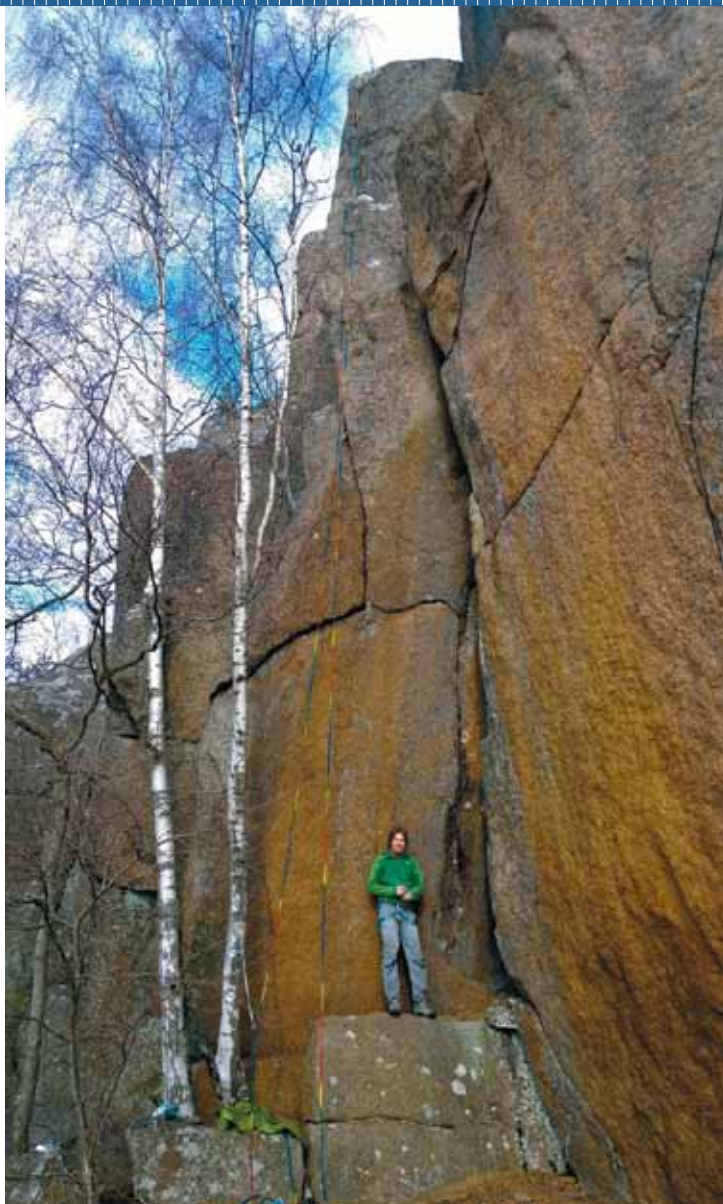
Ruotsin Rianissa Osmo teki ensinousun **Hall (7C)** ja minä ja Jari Pöllänen toistettiin se heti perään 29. maaliskuuta.

Paavolassa **Arjalainen kesätyöntekijä SS (7C)** sai toistot minun ja Sami Haapakosken toimes-

Jani Lehtola

Jani Lehtola Franchard Cuisinierellä. Työn alla Karma (8A+).

Matti Kivinen

Olli Manni ja ensinoustu Fifty-Fifty (9-).

ta. Avasin Paavolaan myös uuden linjan **Shaky feet (7C)** sekä toistin **Ilsan (7C)**.

3. toukokuuta Ruotsin Ängesbynissä Sami Haapakoski avasi kattopätkän nimeltä **XO (7C+)**, ja minä tein toiston heti perään. Pari helpompaa **7B:tä Cross shit** ja **Puusilmäsyndrooma** tuli avattua samalla kaavalla.

Viime viikonloppuna kävin pikaisesti Myllyksellä ja siellä taittui **Unusual Suspects (8A)** muutamalla yrkällä. Aiemmin keväällä meni sitten **Fontussa Karma (8A+)** ja jotain muita seiskan pätkiä."

Pirkanmaalle luvassa uutta pulteria

Tampereella majoileva Tommi Lahtinen kartutti omaa tikkilistaansa uudella kasilla. Uuden listamerkin taustalta löytyy Albarračin helmi **El Varano (8A)**, jonka Lahtinen selvitti toe hook -betalla kunniakkaasti läpi.

Nuoren polven kivihiemu Otto Karhu puolestaan otti toukokuussa asiakseen tehdä selvää boulderista **Realisaatio (7C)**. Tallennettakoon jälkipolville myös, että Karhu oli tekonsa taapahtumahetkellä vain 16-vuotias, joten kyseisestä kaverista kuullaan varmasti vielä.

Tampereen ympäristöön on myös avattu nopean laskutoimituksen mukaan ainakin kaksi uutta boulder-alueita. Ensimmäinen näistä kulkee nimellä Ilveskallio ja toinen nimellä Horha. Spotterin kirjoitushetkellä Horhan koordinaatit sijaitsivat vielä keskellä Kulovettä, mutta kunhan alue aukeaa, sieltä on löydettävissä arviolta 70 uutta reittiä.

HUOM!

Viime aikaisista access-ongelmista valtaosa johtuu huonosta pysäköintikulttuurista. Väärä pysäköinti aiheuttaa helposti kallion kiipeilyluvan menettämisen. Toimi vastuuntuntoisesti näissä asioissa, äläkä pelkää pidempää lähestymismarssia; vaikka et pääse autolla kallion alle tai kiven viereen, kävely toimii hyvänä lämmittelynä kiipeilyyn. Ulkomailla lähestyminen kiipeilykalliolle voi kestää usein tunteja.

Tämän sivun toisella puolella on lappu, jonka voit leikata talteen ja tarvittaessa laminoida tai päällystää muovilla. Kiitos ideasta TK-climbersille!

- Kun menet ulos kiipeämään, ota selvää oikeasta pysäköinnistä. Tämä lappu ei anna sinulle lupaa pysäköidä minne vain haluat.
- Kun kohtaat paikallisia ihmisiä, ole kohtelias ja ymmärtäväinen.
Ongelmatilanteissa ota yhteys paikalliseen kiipeilykerhon access-vastaavaan ja kerro havaitusta ongelmasta.
- Kun olet menossa ulos kiipeämään, etkä ole varma oikeasta auton pysäköintipaikasta, jätä lappu auton sisään ulospäin näkyville.
- Jos ohjeistettu pysäköinti on tiedossa, ei lappua kannata käyttää.
- Kannattaa käyttää sekä köysi-, jää- että boulderkiipeilyssä.

Kiipeilyn valmennusseminaari Helsingissä

26.4.2014 TOYOTA KIIPEILYAREENALLA

Teksti Tiina Ryhänen

Aamupäivän aloitti Jorma Käyhkö, joka vahvalla kokemuksella kertoi Suomen urheilukiipeilyn historiasta valmentajan näkökulmasta. Mielenkiintoiseksi alustuksen teki se, että Jorma avasi kuulijoille tilannetta urheilukiipeilystä ja valmennuksen tilasta 90-luvulta tähän päivään. Tämän tietopitoisen alustuksen jälkeen olikin hyvä siirtyä itse asiaan.

Päivän luennoista ensimmäisenä oli Juha Olli aiheenaan harjoittelun jaksottaminen. Luento oli hyvin tietopitoinen ja havainnollistettu selkeää tietoa tiheillä kaavioilla. Vuosien oma harjoittelu sekä valmentajana toimiminen selkeästi näkyivät luennon aikana. Vuorovaikutteinen keskustelu luennon aikana avasi osallistujille aiheesta vieläkin enemmän.

Seuraavana vuorossa oli Anton Johanssonin workshop, ja siirryimme kuuntelemaan Antonin havainnollistamia tekniikkaharjoituksia kiipeilyseinälle. Arvostettavaa hetkessä oli se, että pääsimme rennossa tunnelmassa seuraamaan tiukkoja tekniikkaharjoituksia ja kyselemään kysymyksiä yhdeltä Suomen huipukiipeilijöistä.

Lounaan jälkeen päivän toisen puolen aloitti osteopaatti Sampo Kiesiläinen, aiheena Kiipeilyvammat ja niiden ennaltaehkäisy. Sampoin asiantuntevuus näkyi koko luennon aikana vahvasti. Hyvin rakennettu esitys sekä vuorovaikutuksellinen ote toivat asiantuntijan helposti lähestyttäväksi osallistujille ja heidän kysymyksilleen.

Päivän viimeinen luennoitsija oli Puolustusvoimien Urheilukoulun Eero Virtanen, luennon aiheena Urheilijan tavoite näkyy kaikessa toiminnassa. Urheilijan polku -osio avasi osallistujille, joukossa myös nuorempia kiipeilijöitä, miten urheiluun kannattaa panostaa lapsuudesta alkaen, jos tavoitteena on kiipeily huippu-urheiluna.

Päivä antoi varmasti jokaiselle jotain. Tietopitoiset, asiantuntevat luennot sekä workshopit, alan ammattilaisten pitäminä, antoivat kuulijoilleen paljon. Miinuksena päivässä oli tiukka aikataulu, jokaiselle luennolle ja workshopille olisi voinut varata tuplasti aikaa. Huumorilla höystetty vuorovaikutuksellinen rento tunnelma asiantuntijoiden ympäröimänä kruunasi taatusti useiden kiipeilyurheilijoiden tulevan kauden.

Jari Koski

Maria Skyttä ja Apina punttis (6B), Sundom, Vaasa.

HYVÄ TIENKÄYTTÄJÄ / MAANOMISTAJA,

olemme lähikalliolla harrastamassa kiipeilyä,
emmekä halua häiritä tienkäyttöä.

Mikäli automme on kuitenkin tielläsi,
soitathan ystävällisesti alla olevaan numeroon:

Kiitos!

KÖYSIKIPEILYN SM-KISAT

OULUSSA 25.10.2014

OULUN KIIPEILYKESKUS

Ilmoittautuminen 21.10. mennessä: www.oulunkiipeilykeskus.com/smlead
Kisamaksu: 35e, ennakoon 30e. Lisätietoa: kaisa.rajala@bouldertehdas.fi

JAANKALLION KIVI OLI KUUMAA JO SYNTYESSÄÄN

Pasi Poikonen

SUOMEN KIIPEILYGEOLOGIAA OSA 3:

Teksti ja kuvat: Jussi Heinonen

Jaanankallio sijaitsee noin viisi kilometriä länteen Hyvinkäältä maaseutuidyllisen Kytjäsentien varressa. Kirjoitushetkellä kalliolle on kehitetty 15 sporttireittiä ja 11 luonnollisia varmistuksia vaativaa reittiä, joskin kalliolla parhaimmat ja vaikeimmat reitit (aina 7c asti) keskittyvät sporttisektoreille. Monen kiipeilijän suusta olen kuullut, että ”Vompatti on Suomen paras 6c”, ja en voi muuta kuin yhtyä tähän mielipiteeseen, vaikka kokemusta ei tästä greidistä vielä ihan hirveästi olekaan. Käykää siis kaikki kynnelle kykenevät koluamassa kyseinen luonnonvoimien ja Teemu Ojalan aikaansaama mestariteos. Perinteisen kiipeilyn juuri aloittaneille kalliolla korkein reitti **Rev it up** (4+/5-, ~25 m) tarjoaa mukavine lepoineen oivan harjoittelu- ja filistelyalustan (ja topista hienot maisemat).

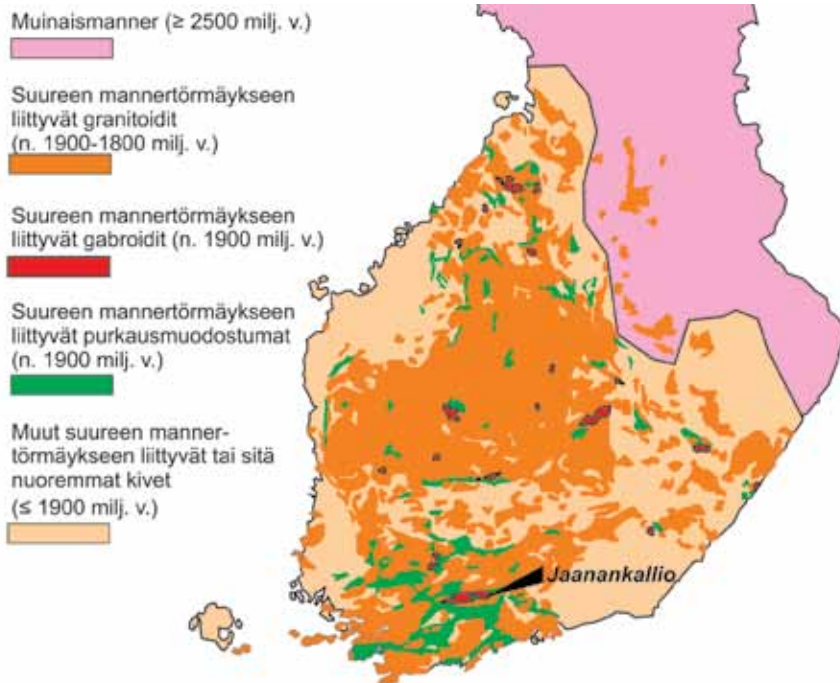
Jaanankallio, kuten edellisessä geologiasarjan artikkelissa käsitelty Luhtikin (kts. Kiipeily 1/14), on kiipeilyominaisuuksiltaan Suomen graniittikallioista positiivisella tavalla poikkeava. Tähän on yksi hyvin merkittävä syy: Jaanankalliolla ei löydy juuri ollenkaan graniitille tyypillistä harmahtavan läpikuultavaa ja epäsäännöllisen terävästi lohkeilevaa kvartsia!

Jaanankallion kivi koostuu suurimmaksi osaksi kahdesta eri mineraalikonaisuudesta, jotka ovat helposti erotettavissa kiven jäkälästä vapaalta rapautumispinnalta paljainkin silmin: vaalea plagioklaasimaasälpä ja tummanvihertävä sarvivälke-/pyrokseeniseos (kts. kivikuva). Etenkin sarvivälke on kuituinen, pehmeä ja paljon käsiystävällisempi kuin graniittisten kivien päämineraalit, vaikka ihan kalkkikivien mukavuusasteikolle ei yllätäkään.

Plagioklaasin ja pyrokseenin/sarvivälkkeen muodostamaa karkearakeista kivilajia kutsutaan gabrokksi, joka on hyvin yleinen ja kestävä rakennuskivi ja siksi suosittu mm. tummien hautakivien raaka-aineena. Gabromaiset kivet ovat myös suosittuja eräässä toisessa hyvin merkittävässä käyttötarkoituksessa, nimittäin kiuaskivinä. Tämä johtuu gabron korkeasta ominaislämpökapasiteetista eli se varastoi lämpöä huomattavasti tehokkaammin kuin esim. graniitti.

Tämän huomaa myös Jaanankalliolla aurinkoisena kesäpäivänä: tumma kivi kuumenee nopeasti ja kitka alkaa huonontua jo aikaisin

Hyvinkään gabro lämmittää kehoa ja Vompatti (6c) mieltä.

Lähikuva Hyvinkään gabrosta Jaanankalliolta. Vaalea mineraali on plagioklaasimaasälpä ja tummat pääasiassa pyrokseenin ja sarvivälkkeen sekoitusta (pyrokseeni on osittain tai kokonaan muuttunut sarvivälkkeeksi syvällä maankuoressa kiertäneiden kuumien liuosten vaikutuksesta). Kvartsi loistaa poissaolollaan!

Suureen mannertörmäykseen liittyviä kivilajeja Suomessa ja Jaanankallion sijainti. Lähde: Suomen kallioperäkarta (1999), Geologinen Tutkimuskeskus.

aamupäivästä. Jaanankallio on näistä syistä ehdottomasti parhaimmillaan alkukeväästä tai loppusyksystä.

Miksi Etelä-Suomen graniittien keskeltä sitten löytyy sekä olemukseltaan että koostumukseltaan täysin erilaista kivilajia? Kuten suurin osa Etelä-Suomen kivistä, myös gabrot liittyvät suureen mannertörmäykseen, jossa pieniä mannekappaleita kasautui yhteen Pohjois-Suomen muinaismantereen kanssa noin 1900 miljoonaa vuotta sitten.

Kun graniitit kiteytyivät pitkälle kehittyneistä tai vanhemman kuoriaineksen osittaisista sulista ($T \approx 700^{\circ}\text{C}$), gabrot kiteytyivät suoraan maapallon vaippakerroksesta vapautuneista kuumista sulista ($T \approx 1000^{\circ}\text{C}$), jotka eivät juuri sekoittuneet kuorellisen aineksen kanssa. Tämä selittää niiden rauta- ja magnesiumrikkaan koostumuksen (kuoressa näitä alkuaineita on verrattain vähän) sekä korkean ominaislämpökapasiteetin.

Kuten monet graniititkin, myös gabrointruusiot edustavat usein tulivuorten jäähmettyneitä magmasäiliöitä. Näistä kuumista magmasäiliöistä purkautui basalttisia laavoja, samankaltaisia kun Luhdin kallion kivet alun perin edustivat (kts. Kiipeily 1/14).

Jaanankallion leikkaama Hyvinkään gabrointruusio on ollut myös malmigeologisten etsintöjen kohteena. Vaippaperäisissä kivisulissa liikkuu joskus runsaita määriä mm. nikkeä ja kuparia sekä harvinaisia platinaryhmän

metalleja, joita hyödynnetään esimerkiksi autojen katalysaattoreissa. Hyvinkään gabrosta mitatut arvometallipitoisuudet ovat kuitenkin olleet toistaiseksi varsin alhaisia ja toivotaan, että kallion idylli säilyy vielä tulevillekin kiipeilijäskupolville.

Lisätieto Suomen vuorijonomuodostuksesta: Nironen, M., 1998. Proterotsooiset orogeeniset syväkivet – vuorijonomuodostuksen hornankattila. Teoksessa: Lehtinen, M., Nurmi, P. ja Rämö, T. (toim.). Suomen kallioperä: 3000 vuosimiljoonaa. Suomen Geologinen Seura, Helsinki, sivut 229–255.

www.geologinenseura.fi/suomenkalliopera/CH8.pdf

HALUATKO TIETÄÄ, mitä kivilajia kotikalliosi edustaa? Geologian tutkimuskeskuksen Active Map Explorer (<http://geomaps2.gtk.fi/activemap/>) -palvelun avulla voit sen selvittää (Suurena haluamasi alue ja klikkaa vasemmasta vetovalikosta ”Bedrock”; tämän jälkeen valitse (i)-työkalu ylävalikosta ja klikkaa haluamaasi kivilajiyksikköä).

Aikaisemmin sarjassa ilmestyneet artikkelit:
Osa 1 – Muinaisen supertulivuoren uumenissa (Kiipeily 3/13)
Osa 2 – Luhdin laavavirrat (Kiipeily 1/14)

Toimin geologian tutkijatohtorina Luonnontieteellisessä keskusmuuseumissa (LUOMUS) ja olen harrastanut ulkokiipeilyä, lähinnä sporttia, vuodesta 2007. Eteläisen ja itäisen Suomen lisäksi kokemusta löytyy myös Mallorcan ja Thaimaan kalkkikivikallioilta.

Juttusarjalle herätteenä toimivat muiden kiipeilijöiden kanssa käydyt keskustellut Suomen eri kiipeilykallioiden laadusta: mistä kallioiden suuri koostumus- ja rakennevaihtelu johtuu, ja miksi jostain löytyy vain pientä terävää listaa ja toisaalta sitten taas käsiystävällistä pehmeää kahvaa? En niinkään aio keskittyä itse kalliopinnan ja jyrkänteen muodostumiseen (lähes kaikki ne liittyvät viime jääkauden aikaisiin tapahtumiin) vaan kallioilla esiintyvien kivilajien syvimpään olemukseen. Toivon, että analyysini ovat antoisia Suomessa kiipeilyä harrastaville ja samalla mieleenne jää joitain mielenkiintoisia yksityiskohtia maankamaramme yli 3000 miljoonaa vuotta kestäneestä kehityshistoriasta.

Jussi Heinonen
jussi.s.heinonen@helsinki.fi

SKIL-KOULUTTAJIEN TAPAAMINEN

TAMPERE 22.3.2014

Teksti: Tiina Merikoski ja Teija Laukka Kuvat: Heikki Pitkänen

Kiipeilyliitto järjesti maaliskuun loppupuolella kouluttajien tapaamisen ja samalla koulutustilaisuuden Tampereen kiipeilykeskuksessa. Ihan alkuun haluamme lähettää suurkiitokset tapahtuman järjestäjille! Päivä oli kerrassaan mukava sekä sisällöllisesti että seuran puolesta. Oli todella kiva nähdä paitsi tuttuja myös tutustua kouluttajiin, joita oli paikalle saapunut ympäri Suomea. Päivä oli mahtava tilaisuus treenata ja kertailla köysijuttuja yhdessä!

Päivä aloitettiin keskustelemalla lainsäädännöllisistä asioista, kuten turvallisuuden liittyvistä seikoista, vastuukysymyksistä sekä siitä, mitä esimerkiksi palveluista – kuten kiipeilyohjauksesta tai -kursseista – on etukäteen kerrottava kuluttajille. Aamupäivä oli mielenkiintoinen ja saimme hyviä keskusteluja aikaan. Lakipykälien viidakko on tuskin kenellekään meistä liian tuttu...

Tästä jatkettiin kiipeilyhalliin simuloimaan ongelmatilanteita. Osuus oli hyödyllinen ja valaisevakin. Muistiin palautettiin mahdollisia toimintatapoja erilaisissa varmistajan ja kiipeilijän ongelmien ratkaisemisessa. Opimme lisäksi myös sen, että ongelmien simulointi ei aina ole ihan simppeleä. Esim. paita voi olla vaikea saada varmistuslaitteen väliin jumiin ainakin silloin, kun sen sinne haluaisi... Kuulimme myös tapauksesta, jossa alaslaskettavan yläköysittelijän (!!) hiukset olivat jääneet varmistajan varmistuslaitteen väliin. Kaikki on siis mahdollista ja eteen voi sattua sellaisiakin tilanteita, joita on varsin vaikea visioida...

Tästä heräsi ajatus, että kuinka todennäköisiä loppujen lopuksi ovat ne tyypilliset ongelmatilanteet, joita aina harjoitellaan, mutta joiden demoaminenkin tuntuu mahdottomalta. Voisi olla hyvä vaikka kerätä kiipeilyhalleilta tietoa toteutuneista ongelmatilanteista ja siitä, miten ne ratkaistiin. Kerätyn tiedon perusteella voisi miettiä, mitkä tilanteet ovat kaikkein hyödyllisimpiä harjoitella koulutuksissa - ja miten niitä parhaiten voidaan harjoitella. Näitä kehitysideoita on tietysti aina helppo tuoda esille, mutta tekijöitä ja ideoiden toteuttajia on valitettavan vähän.

Omassakin toiminnassa törmää usein siihen, että toimitaan vuodesta toiseen niin kuin on aina tehty: esimerkiksi KTO-laskeutumisetupin ongelmatilanteita on harjoiteltu tyytyväisenä niiden aikojen mukaisesti, kun kasi on ollut yleisin laite laskeutumiseen. Harva kiipeilijä kuitenkaan enää käyttää kasia lainkaan ja asiakaslaskeutumiseenkin voidaan yhtä lailla käyttää atc:tä. Oma kokemuksemme asiakaslaskeutumisesta on myös se, ettei kukaan ole onnistunut esimerkiksi saamaan köyhtä leivonpäälle kasin ympärille vaikka se jostain syystä olisikin asennettu "väärinpäin". Ongelmatilanteiden välttämiseen liittyy toki myös tietoisuus siitä, mitä voi sattua sekä tietysti ennaltaehkäiseminen; esimerkiksi tässä tapauksessa oikeaoppisella kasin käytöllä ja laskeutumispaikan valinnalla on toki merkitystä. Totutusta toimintatavasta esimerkki on myös se, että Käärmekalliolle tapaamispaikaksi sovitaan aina IKEA:n parkkihalli vaikka viereen on tullut ihan virallinen, julkinen 24h parkkipaikka. Näitä esimerkkejä löytyy varmaan jokaiselta. Omat tottumukset ja toimintatavat on syytä tarkastella kriittisesti aika ajoin ja pohtia, mitä voi tehdä paremmin, huolellisemmin, järkevämmin jne.

Lounastauon jälkeen keskusteltiin sitten riskeistä, niiden arvioinnista ja niihin varautumisesta. Tärkeää on paitsi tilanteiden arviointi ja riskien minimointi myös se, että asiakkaalla on realistinen kuva tule-

Pelastus.

Paita jumissa?

Prusikontia.

Liidaaja joutunut ongelmiin.

vasta toiminnasta ja että hän ymmärtää mihin on ryhtymässä. Aina ei kuitenkaan ole ihan yksiselitteistä mitä ja miten kouluttajan tai järjestäjän tulisi riskeistä ja tapahtumasta kertoa.

Keskustelua ja jonkinlaista epävarmuutta kouluttajissa aiheutti myös se, miten ja millä tavalla asiakastietoja saa ja voidaan kerätä, etenkin silloin kun kyse on henkilökohtaisista tiedoista kuten terveys. Päällimmäisenä jäi mieleen se, että tiedot voidaan kerätä tapahtumaa tai tilaisuutta varten, mutta pysyvää rekisteriä niistä ei ole lupa kerätä.

Tämä osuus oli oikein hyvä ja hyödyllinen mieleenpalautus muun muassa niistä lakipykälästä, joihin kiipeilytoimintaa ja -koulutusta järjestävän tahon olisi syytä tutustua. Kuluttajaturvallisuuslaki vuodelta 2011 on aika yksiselitteinen ja siihen on varmasti hyvä tutustua tarkemmin kenen tahansa kiipeilytoimintaa järjestävän tahon.

Keskustelua käytiin myös kouluttajan vastuusta sekä turvallisuussuunnitelman laatimisesta. Kokemuksia jaettiin ja niihin saatiin paitsi vertaistukea myös monipuolisesti näkemyksiä. Aiheet jaksoivat innostaa porukkaa siitäkin huolimatta, että luentosaliin lysähdettiin suoraan lounaan jälkeen.

Tämän jälkeen päästiin päivän ehkä energisimpään osuuteen, kun Enni ja Pauli olivat koonneet kiipeilyhalliin useita erilaisia tehtävärasteja köysiteknikoiden ja muiden teknisten taitojen harjoitteluun, joita kiersimme pareittain. Kaikkia ei varmasti kukaan ehtinyt muutamassa tunnissa kiertämään. Tarkoitus olikin, että jokainen voisi valita juuri niitä juttuja, mitä itse haluaa kertailla tai harjoitella. Jokaiselle löytyi varmasti jotakin, ja konkarit ohjasivat tarvittaessa kokemattomampia. Kuten Mikko aamulla sanoikin, kiipeilyhalli oli poikkeuksellisesti täynnä ohjaajia, joten ainakaan ohjauksen puutteesta ei pitäisi jäädä minkään rastin suorittaminen kiinni.

Itse kertosimme ensin sooloamista eri keinoin: grigrillä, mini-traxionilla ja lopuksi prusikoiden. Sen jälkeen siirryimme haulauspisteelle. Painavan lastin (Pauli arveli, että "sikamme" painoi 50–60 kg, mutta saattoi se olla enemmänkin) haulaus on tuskaista traxionillakin ja talleamalla, mutta kyllä se saatiin kuin saatiinkin nousemaan.

Lopuksi kertailimme pelastettavan kanssa laskeutumista multipitchreitiltä – eli yksinkertaisesti siten, että laskeuduimme boulderin päältä väliankkurille, vedimme köyden alas, ja jatkoimme laskeutumista. Eli multipitch-treeniä boulderhallissa. Ei ihan tavallista, voisi sanoa. Etenkin tässä pelastustehtävässä boulderhalli sopi kuitenkin erittäin hyvin kuivaharjoitteluun. Pystyimme keskittymään teknikoiden opeteluun rauhassa, ilman pelkoa mahdollisten virheiden aiheuttamista seurauksista. Tositilannetta ei boulderhalli luonnollisestikaan kuvaa, mutta tämän kuivaharjoittelun jälkeen on miellyttävämpi lähteä treenaamaan samaa tekniikkaa ulkokalliolle.

Treenipäivän päättyessä alkoivat Vertikaalin kisat. Reitit olivat houkuttelevan näköisiä, mutta itse passasimme kisat suosiolla. Kouluttajille oli saunatilat varattuna illan viettoa varten. Illan kulku jää kuitenkin tämän jutun puolesta mysteeriksi, sillä Teija jatkoi koulutuksen päätyttyä takaisin Helsinkiin ja Tiina jäi hetkeksi seuraamaan kisojen karsintoja, kannustamaan kisaavia kavereita ja boulderoimaan.

Tampereen kiipeilykeskus oli kiva, pienenisuuri kiipeilyhalli, johon on onnistuttu sijoittamaan tosi monipuolinen boulderpuoli sekä yllättävän paljon köysireiteillekin tilaa. Se toimi todella hyvin tällaisen päivän järjestämiseen ja vaikka me tulimme molemmat tällä kertaa Helsingistä on hyvä, että tällaisia yhteisiä ja koko Suomea koskevia koulutuksia järjestetään muuallakin kuin pääkaupunkiseudulla.

Päivä oli siis kiva ja tarpeellinenkin monella tapaa. Suosittelemme, sikäli kun näitä jatkossa taas järjestetään!

RINGKALLEN

Ringkallenia sanotaan Ruotsin kauneimmaksi kallioksi. Höga kustenilla sijaitseva kallio onkin yksi Pohjois-Ruotsin suosituimmista trädikallioista. Keväisin Ringkallen on monelle se paikka, missä ulkokausi avataan.

Teksti ja kuvat Saku Korosuo (1 kuva Anu Korosuo)

Eteläseinä ja upeat maisemat merelle houkuttelevat kalliolle jo heti maaliskuun alusta. Ennen huhtikuun puoltaväliä kannattaa tosin ottaa lumikengät mukaan lähestymistä ajatellen.

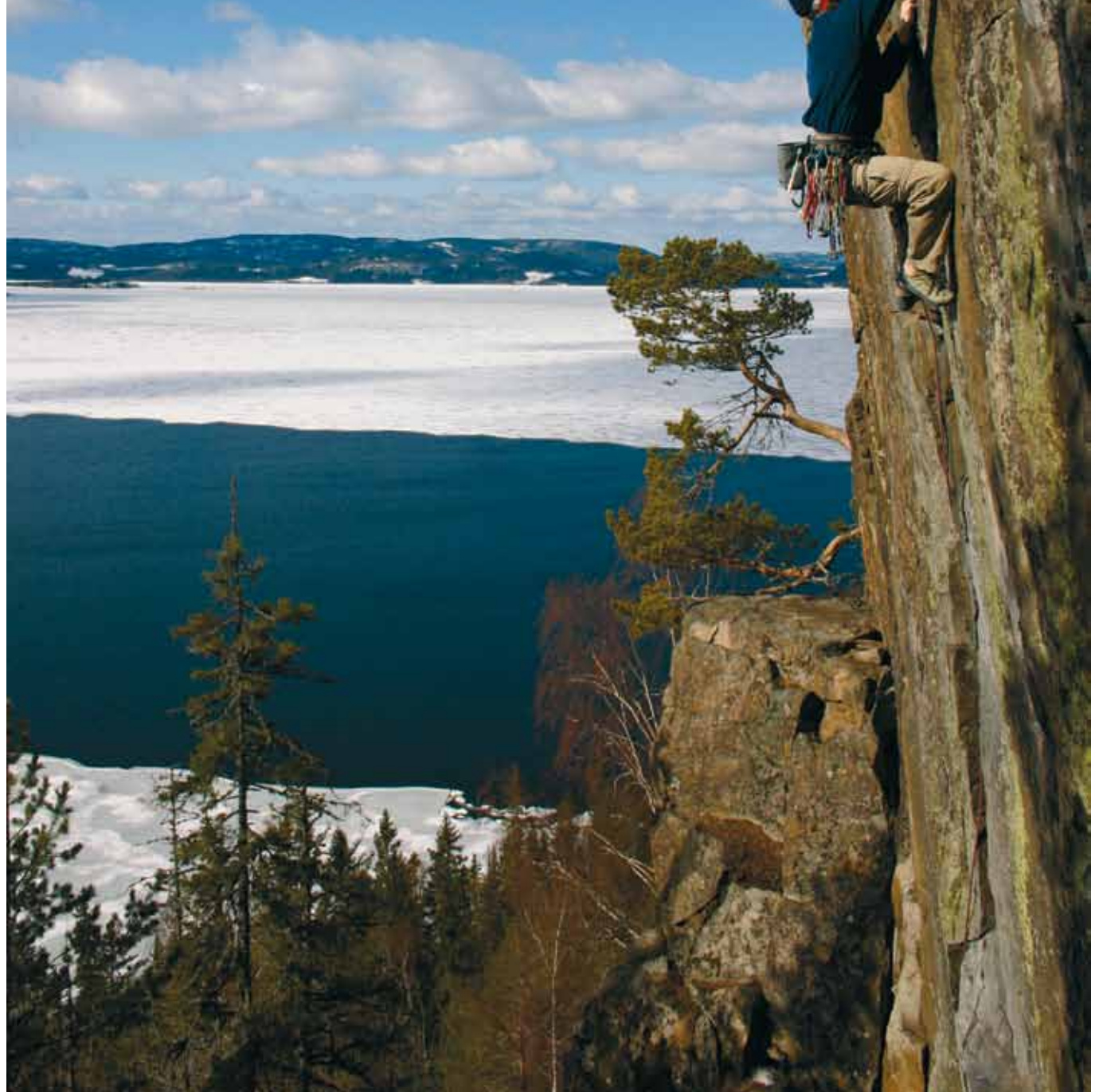
Kivenlaatu poikkeaa jonkin verran Pohjois-Ruotsin muista kalliosta. Kivi on erittäin hyväkitaista ja pienikiteistä, huomattavasti miellyttävämpää kuin esimerkiksi Blåbergetin graniitti, mikä on liukasta ja isokiteistä.

Toisaalta, Ringkallenin halkeamat eivät ole yhtä näyttäviä kuin monessa muussa paikassa. Ohuet halkeamat rikkovat kalliota metrin välein, sekä pysty- että vaakatasossa. Reitit on myös putsattu niin, että ainoastaan ne irtokivet, mitkä lähtevät käsin irti, poistetaan. Välillä onkin vähän vaikea tietää, mikä osa kalliosta on kiinteää ja mikä ei.

Ringkallenilla kiivettävää riittää. Sektoreita on 18 ja reittejä noin 100. Vaikka seinämät ovat-

kin suhteellisen lyhyitä (10–35 metriä), on niitä parhaimmillaan neljä päällekkäin, joten kiipeillessä tuntuu siltä kuin olisi isommallakin seinällä.

Monilta reiteiltä löytyy myös pultteja. Käytännössä huonosti varmistettavat osuudet on pultattu. Muutama puhdas porttireittikin löytyy, mutta paikan parasta antia ovat hienot vitosen ja kutosen halkeamat.

FAKTAT

MITÄ: Paljon helppoja ja hienoja trädireittejä. Hyvät maisemat. Greidit 4 – 7b+.

MISSÄ: Nordingrån lähellä, 180 km Uumajasta etelään.

MILLOIN: Maalis–marraskuussa. Suurin osa sektoreista on etelään eikä oikeastaan koskaan valuta.

BIVI: Parkkipaikalla. Rannalla on hieno grillauspaikka.

SUOSITELTAVIA REITTEJÄ:

Ulriks kamin 5

Näsblod 5

Lepra 5

Jerry vad gör du 6a

Grön kärlek 6a

Oborstad 6a

Grön panik 6a+

Fermenta 6b+

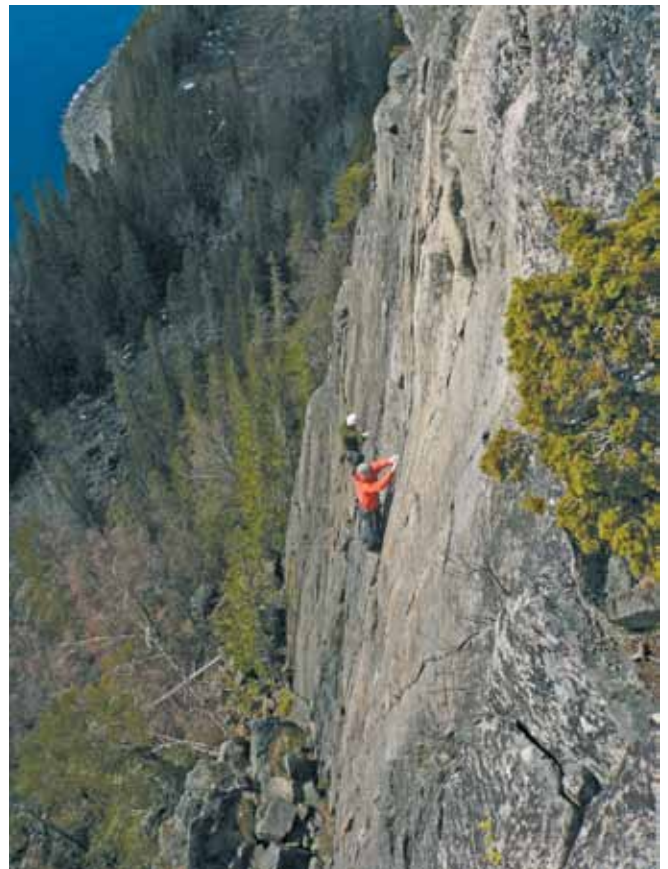
Sista marängen 6c

Jämtland Jämtland 6c+

LISÄTIETOA:

<https://27crag.com/crag/ringkallen>

[http://www.haukkari.net/search/label/Ring kallen](http://www.haukkari.net/search/label/Ring%20kallen)

NORDIC CHAMPIONSHIP

SPORTS CLIMBING - LEAD

CLIMBERS BORN
1998 OR EARLIER

NORWAY, SOGNDAL
SATURDAY NOVEMBER 8TH.

REGISTRATION:

WWW.KLATRING.NO
REGISTRATION FEE €35

! ONLY COMPETITORS WHO
ARE, OR WILL BE, AT LEAST 16
YEARS OF AGE IN THE YEAR
OF THE COMPETITION CAN
PARTICIPATE.

PROVISIONAL PROGRAMME:

QUAL 1: 09:00 PARALLEL FEMALE/MALE
QUAL 2: 12:00 PARALLEL FEMALE/MALE
SEMI: START 16:00 PARALLEL FEMALE/MALE
FINALS: START 20:00 SEPERATE FEMALE/ MALE

OFFICIALS:

ROUTESETTERS: ADAM PUSTELNIK (POL)
& MARTIN MOBRÅTEN (NOR)
HEAD JUDGE: NICKI HORAK (SWE)

ORGANIZERS:

THE NORWEGIAN CLIMBING FEDERATION
& SOGNDAL CLIMBING CLUB

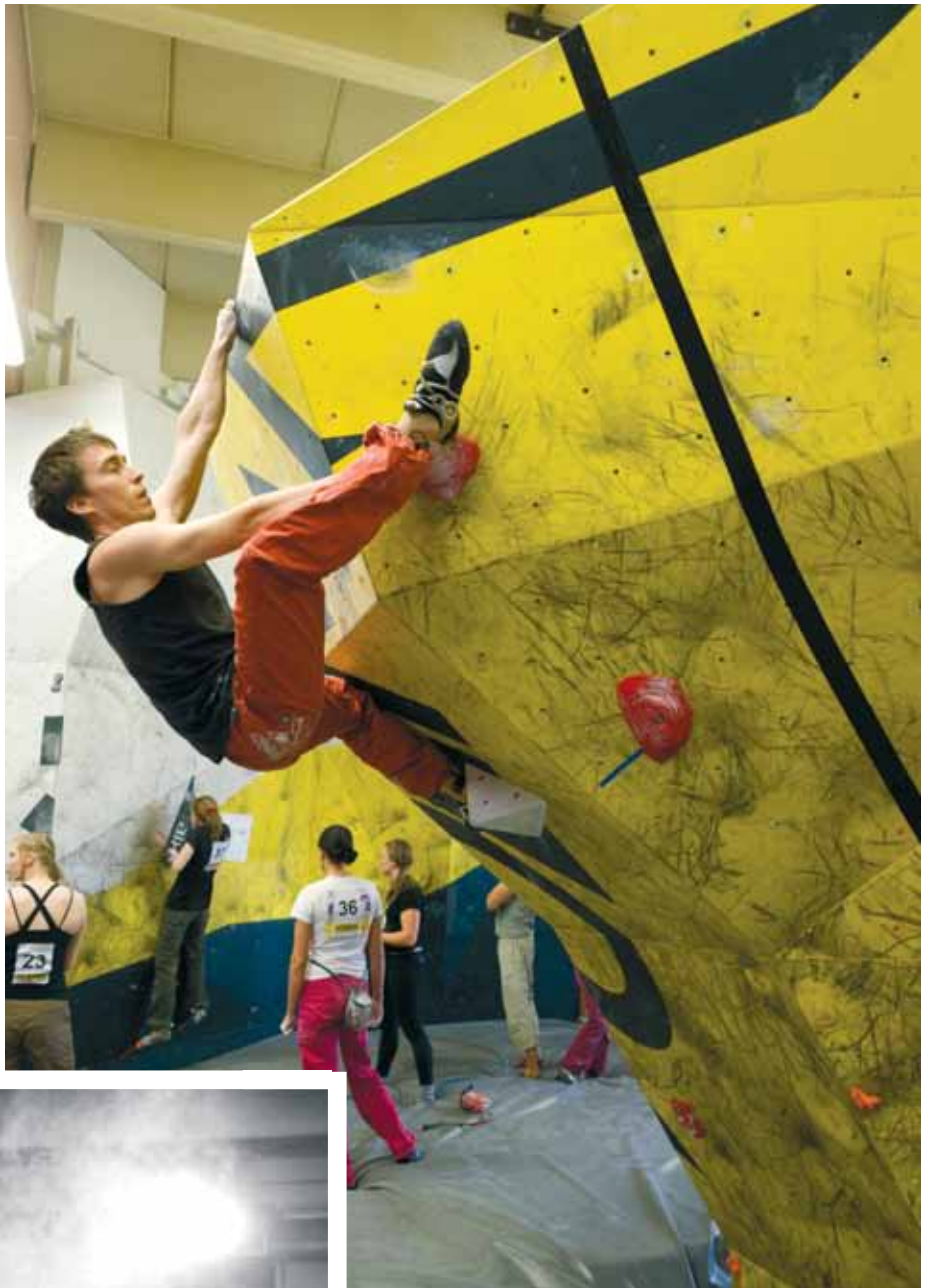

NORSK TIPPING

BOULDER SM-KISAT 2014

Teksti Sampsa Aronen Kuvat Clem Bitjő, Anssi Laatikainen

KUOPION KIIPEILYKESKUS VOEMA avasi ovensa toukokuussa 2013. Noinh aikoihin oli jo tiedossa, että boulderoinnin SM-kisat tul-taisiin järjestämään tiloissamme 15.2.2014. Tässä hieman kurkistusta kulissien taakse miten kisat menivät järjestäjän näkövinkkelistä katso-en. Vuoden 2013 lähestyessä loppuaan alkoivat pikkuhiljaa käytännön valmistelut ja niitä olikin yllättävän paljon. Viimeisiä valmistelevia toi-menpiteitä onnistuttiin lykkäämään finaaleihin asti, niistä vähän myö-hemmin lisää.

Järjestettäviä asioita siis riitti: reittimestari apulaisineen, tuomarit, se-lostajat, DJ, esiintyjät ja kilpailijat pitäisi kaikki saada paikalle, ja vielä oikeaan aikaan. Uudella kiipeilykeskuksella ei myöskään ole loputonta reserviä otteita. Vaikka saimmekin vähän uusia otteita kisoja varten ti-lattua, oli edessä myös otteiden pesutalkoot. Tapahtumaa olisi myös hyvä hieman markkinoida: Kuopioon on kuitenkin joidenkin mielestä pitkä matka ja turhan takia ei kukaan jaksa lähteä ajelemaan. Sokerina pohjalla oli vielä nettistreamin järjestäminen. Meillä on Voemalla ol-lut semmoinen tapa, että kun jotain tehdään niin se tehdään kunnolla, parempi överit kuin vajarit!

Videoiden tuottamisesta oli meillä jonkin verran aikaisempaa koke-musta, mutta streamaamisesta ei juurikaan. Onneksi apu löytyi lähel-tä: Pukki Visuaalisilla työskentelevä Lasse Hartikainen on Voeman vakio-kalustoa ja hommaa lähdettiin tekemään yhteistyössä. Täytyy myöntää näin jälkepäin, että tuli pienoisena yllätyksenä se kaluston määrä jo-ka pieneen kiipeilykeskukseen roudattiin kisoja edeltävänä päivänä.

Seuraava haaste oli rahoituksen kokoaminen, puolivuotiaalla yrityk-sellä ei sukanvarteen ollut vielä hirveästi kerennyt credittejä tulla. Pe-rinteinen tapahan tässä on sponsoreiden hankkiminen, jostain syys-tä boulderointi ei kuitenkaan, suurista harrastajamääristä ja kasvus-ta huolimatta, vetoa sponsoreihin. Apu löytyi tässäkin onneksi läheltä. Suomalaiset kiipeily-yrittäjät lähtivät mukaan talkoisiin ja tarvittava ra-hoitus saatiin kasaan. Todella iso kiitos vielä mukana olleille tahoille! Tämä panostus varmasti helpottaa sponsoreiden ja yhteistyökumppa-neiden hakemista, sillä nyt on osoittaa että laji todella kiinnostaa ja on näyttävää katsottavaa.

Itse kisapäivä alkoi ilmoittautumisella. Ennakkoon ei ilmoittautumisia juuri tullut, joten hieman jännitti, että saadaanko kaikkiin sarjoihin tar-peeksi osallistujia. Paikalle saapui noin 50 innokasta kilpailijaa ja kaik-kiin sarjoihin osallistujia. Kisaajia saapui ympäri Suomea ja tulipa pai-kalle muutama venäläinen kisaajakin. Hhe saivat kisailla karsinnoissa mutta finaaleihin heitä ei voitu ottaa.

On olemassa reitintekijöitä ja reittitaiteilijoita, ja Tomi Nytorp kuuluu ehdottomasti jälkimmäiseen ryhmään. Se tuli jälleen kerran todistet-tua, sillä kisojen reitit olivat ensiluokkaisen hyviä. Reittejä oli muka-na myös taiteilemassa Voeman oma poika Sami Romppainen. Oman kokemuksen mukaan Sami lukeutuu myös tuohon jälkimmäiseen kas-tiin eli miehen toteuttamat reitit ovat myös ensiluokkaisia. Karsinnat pidettiin kiipeilytapahtumista tutulla open-tyylillä. Tämä hieman ren-nompi formaatti sopii erittäin hyvin karsintojen muodoksi. Reittien laatu oli kohdallaan, mutta myös vaikeus. Kaikki karsintareitit kiivet-tiin ja erot ratkaistiin pitkälti toppauksien perusteella. Finaaleihin eteni kustakin sarjasta kuusi parasta kiipeilijää.

Suurin haaste kisojen järjestämisessä oli se, että emme saaneet rek-rytoitua juontajaa paikanpäälle ja selostajaa nettistreamiin vaan nais-tä piti suoriutua omin voimin. Sinänsä haaste oli mielenkiintoinen ja odotin sitä innolla. Kaikkien muiden järjestelyjen päälle urakka oli kui-tenkin melkoinen ja valmistautuminen jäi kyseiseen tehtävään melko vähälle. Onneksi kiipeilystä tulee kuitenkin puhuttua päivät pitkät niin homma ei juurikaan poikennut arkirutiineista. Samaan aikaan sattui

vielä olemaan olympialaiset, joten mallisuorituksia tuli tv:stä enem-män kuin tarpeeksi.

Finaalit aloitettiin ikämiesten ja -naisten finaaleilla. Niissä saatiin esi-makua tulevasta ja nähtiin erittäin mallikkaita suorituksia. Molempien sarjojen voittajat olisivat varmasti pärjänneet avoimessa sarjassakin, sen verran vahvalta meno näytti. Itse istuin selostamossa, joka oli eril-linen huone kiipeilysalista, seurasin tapahtumaa samoin kuin muutkin streamin seuraajat, eli näyttöä. Aluksi oli vähän vaikeuksia päästä fi-likseen, mutta välillä kun ovi avattiin tulvi tunnelma salista koppiin ja tarttui myös selostajaan. Homma rupesi rullaamaan mukavasti. Jos-tain juolahti kuitenkin mieleeni se kesken jäänyt valmistelu. Edellisenä päivänä olisi pitänyt noutaa avain kisojen jatkopaikkaan ennen klo 16. Yritin siinä sitten selostuksen lomassa pohtia, miten tästä selvittää. Tulin nopeasti siihen tulokseen, että en asialle voi mitään ja nyt pi-tää laittaa nohevammat henkilöt asialle. Vinkkasin asiasta jollekin huo-neessa pistäytyvälle ja keskityin taas selostamiseen. Toivoin vain, että ei jää jatkot pitämättä unohtukseni vuoksi. Asia onneksi ratkesi, iso kiitos Tapani Korholalle, joka onnistui lukuisien puhelinsoittojen seu-rauksena hankkimaan pääsyn jatkopaikkaan!

Kun avointen sarjojen finaalit alkoivat, oli tieto avainten saamises-ta jo tullut ja helpotus oli suuri. Nyt voisi keskittyä seuraamaan hie-noja kiipeilysuorituksia ja selostamiseen kevein mielin. Ja hienoja kii-peilysuorituksia riitti, tunnelma salista tulvi selostamoon, vaikka ovi oli tiukasti kiinni. Yleisö eli mukana ja kilpailijoiden ilmeistä näki, että nyt kisataan tosissaan ja nautitaan siitä. Jo ensimmäisillä finaaleiteil-lä näkyi molemmissa sarjoissa ennakkosuosikkien vahvuus. Andyn ja Roosin meno oli todella vakuuttavaa ja vaikka muutkin kisailijat on-nistuivat ensimmäisiä reittejä flässäämään ja kiipesivät mallikkaasti, oli karsintojen voittajien meno jotenkin helpon näköistä. Molempien sarjojen ennakkosuosikit veivätkin lopulta voiton puhtaalla sarjalla eli flässi jokaiseen finaaleittin.

Kun palkinnot oli saatu jaettua, rupesi homma helpottamaan. Edes-sä oli vielä ilotulitus, joka kruunasi tapahtuman. Pommeja oli parhail-laan taivaalla sen verran paljon, että paikallinen lainvalvoja päätti tulla käymään vierailulla. Luvat yms. muut olivat kuitenkin kunnossa, joten heille ei jäänyt muuta tehtävää kuin nauttia ilotulituksesta muiden jou-kossa. Ilotulituksen jälkeen siirryttiin kisojen jatkoille. Yksityiskohtia paljastamatta täytyy myöntää, että kiipeilijät osaavat suomenmestarei-taan juhlia pitkään ja hartaasti!

Kiitettävien lista on pitkä, joten lyhyesti ja ytimekkäästi: suuret kiitok-set vielä kaikille mukana olleille ja erityisesti perheelle. Ilman teitä ta-pahtuma ei olisi ollut näin onnistunut ja ikimuistoinen!

TULOKSET:

Naiset

1. Roosa Huhtikorpi
(4/4 flashinä!)
2. Katariina Haime
3. Anitra Taskinen
4. Helmi Puustinen
5. Pia Viljakainen
6. Tarja Sinisalo

Naiset yli 40 v.

1. Helena Siipi
2. Eerika Lipsanen

Miehet

1. Anthony Gullsten
(4/4 fläshinä)
2. Ilari Kelloniemi
3. Sami Koponen
4. Kuutti Huhtikorpi
5. Joonas Selänniemi
6. Osmo Aspi

Miehet yli 40 v.

1. Olli-Petteri Manni
2. Rasse Ruokonen
3. Anssi Pensola
4. Vesa Salonen

Erän kiipeilyreissu Ahvenanmaalle

Joukkoleikki

Teksti: Jonna Salmi & Tinja Tarnanen

Heräsimme varhain aamulla ja odotukset olivat korkealla. Kyydin saavuttua ja tavarat pakattuamme lähdimme ajamaan kohti Turku. Ajomatka Helsingistä Turkuun kesti suunnilleen kaksi tuntia, jonka jälkeen jonotimme hetken autokannelle pääsyä. Laivalla tapasimme muut Erän junnut ja ohjaajat. Kaiken kaikkiaan mukana oli noin 20 henkilöä. Kuuden tunnin laivamatka kului joutuisasti kaupoissa kierrellen, ja muihin retkelle osallistuviin tutustuen.

Saavuimme Ahvenanmaalle iltapäivällä. Sää oli lämmin ja aurinkoinen, ja toivoimme vain, että pääsisimme pian kalliolle. Ensin olin kuitenkin käytävä vielä nopeasti kaupassa, ja vietävä tavarat majoituspaikkoihimme. Ajomatka Maarianhaminasta mökeillemme Hjörtöhön ei ollut kovinkaan pitkä. Mökit olivat paljon hienompia, kuin osasimme odottaa. Molemmissa mökeissä oli kaksi kerrosta, tyylikkää olohuoneita, toimivat keittiöt sekä sisäWC ja -suihku. Majoituspaikassamme oli mahdollista käyttää rantasaunaa ja jokainen halukas pääsi myös uimaan.

Tavarat purettuamme ja kiipeilyvaatteet vaihdettuamme teimme eväät ja pakkauduimme autoihin. Matka kohti Grottania saattoi alkaa. Ajomatka kallioiden läheisyyteen sujui puolessa tunnissa, mutta loppumatka itse kiipeilypaikkaan kesti kävellä reilut puoli tuntia. Leiriidyimme aluksi kaikki samaan paikkaan ja pidimme esittelykierroksen sekä kertasimme turvallisuusasiat. Paikka oli todella avara sekä aurinkoinen ja sää suorastaan kuuma. Maisemat olivat henkeäsalpaavat! Leiriytymispaikaltamme näimme sinisenä kimaltelevaa merta ja mäntymetsien peittämiä saa-

ria. Kalliot olivat upean näköisiä ja kutsuivat kiipeämään. Hajaannuimme pienempiin ryhmiin ja aloitimme kiipeilyn. Sisäkiipeilyyn totuneina ulkona kiipeily tuntui aluksi hieman hankalalta ja jäykältä, mutta pikku hiljaa se alkoi sujua paremmin.

Illan saapuessa monella oli jo nälkä ja päätimme lähteä mökeillemme syömään. Herkullisen illallisen jälkeen teimme iltatoimet ja aloimme vähitellen mennä nukkumaan väsyneinä pitkstä päivästä.

Seuraavana aamuna söimme tukevan aamiaisen, teimme eväät ja lähdimme melko pian samoille kalliolle, joilla olimme olleet edellisessä päivänä. Tänään tarkoituksena oli kii-

vetä suurin osa päivästä. Jokainen oli eilisen jäljiltä innoissaan kokeilemaan uusia reittejä. Sää oli suotuista, ja kirkkaana sarastava aurinko enteili hyvää kiipeilypäivää.

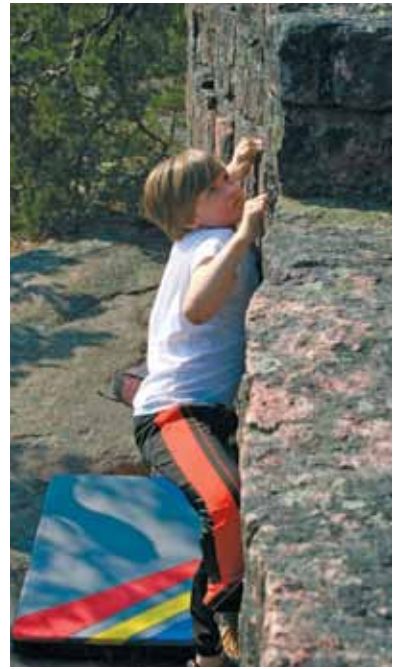
Päivä kului loistavia reittejä kokeillessa ja kiipeillessä, uusia projekteja runtattaessa ja välillä aurinkoa ottaen. Ryhmähenki oli todella hyvä ja kaikilla oli hauskaa. Päivään mahtui monia tunteita: onnistumisia ja epäonnistumisia, lujaa päättäväisyyttä, itsensä ylittämistä ja ennen kaikkea kovaa kuumatusta sekä ripaus pelkoa.

Paluumatka kalliolta autoille tuntui eilistä raskaammalta. Maastossa rämpiminen kiipeilystä väsyneenä ja padit selässä matka tuntui

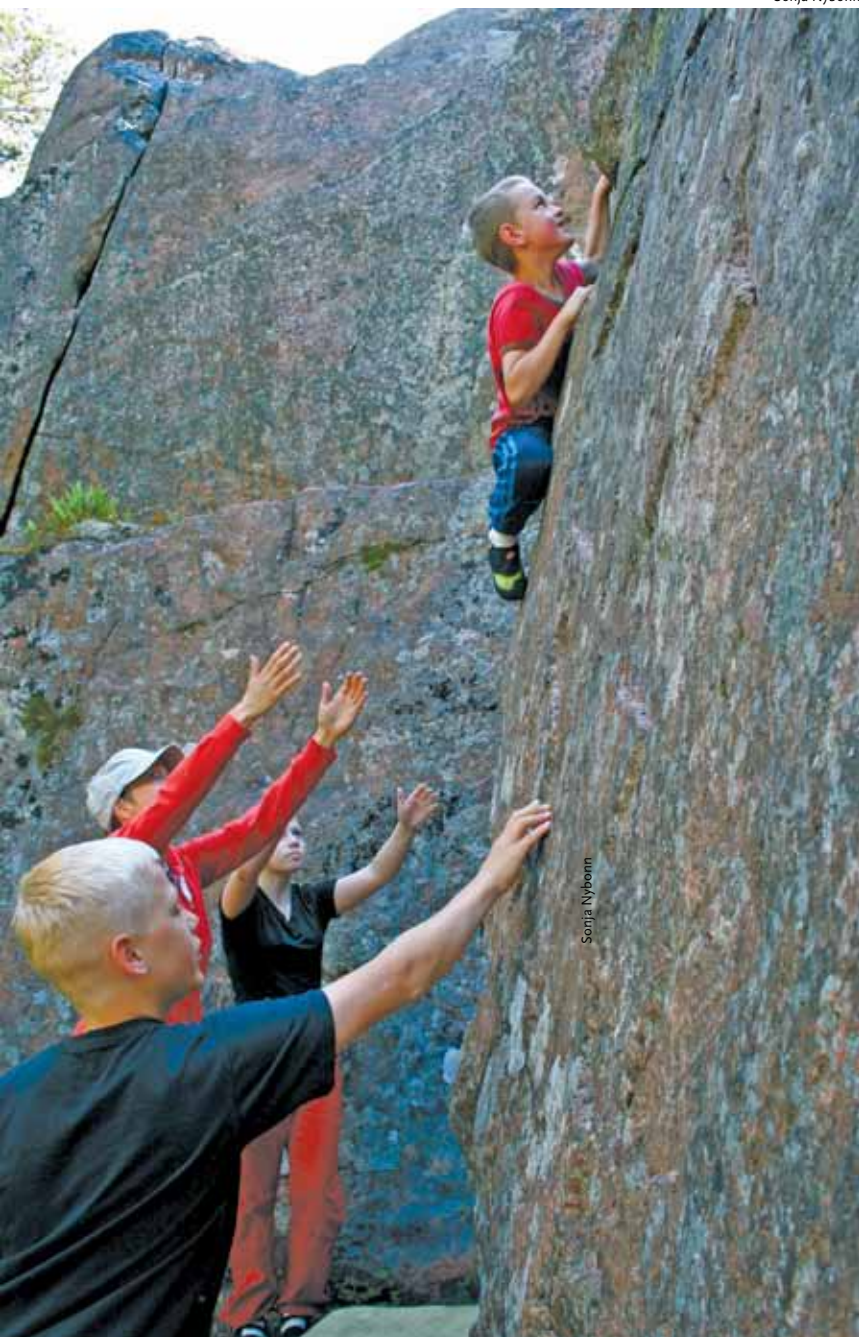
Sonja Nybom

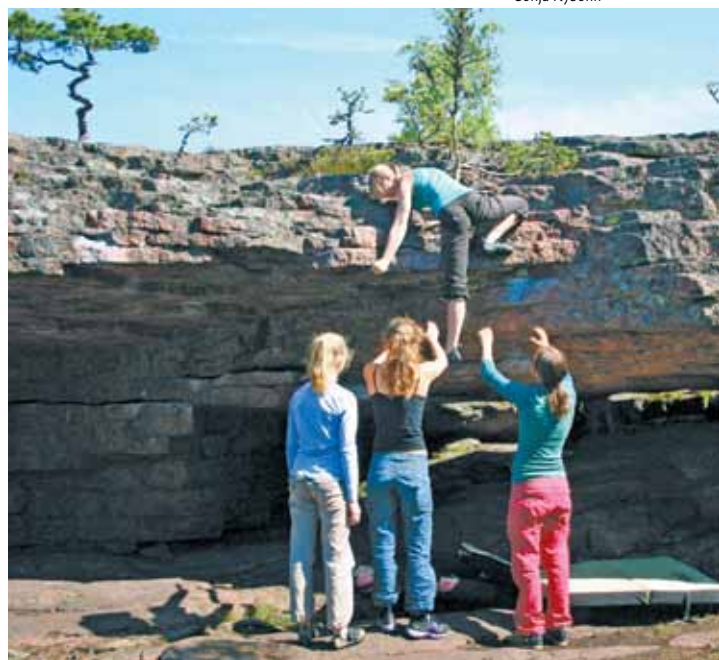
Joonas Salmi

Arttu Peippo

Juho Koivulintu kiipeämässä

Noa Hidama

pitkältä ja uuvuttavalta. Ajoimme mökeillemme syömään ja lepäämään.

Ruoan jälkeen meillä oli hetki vapaa-aikaa ennen yhteistä venyttelytuokiota. Rentouttavan venyttelyn jälkeen oli meillä mahdollisuus käydä saunassa ja uimassa. Saunomisen jälkeen paistoimme lettuja ja vietimme iltaa yhdessä. Tieto huomisesta lähdestä vaivasi hie-man mieltä, koska tähän mennessä oli ollut niin kivaa. Tuntui, että nämä kolme päivää loppuisivat liian nopeasti.

Viimeisenä aamuna herääminen oli vaikeampaa. Väsymys alkoi tuntua jo lihaksissa edellisten päivien kiipeilyistä. Aamupalan jälkeen siivosimme, pakkasimme tavaramme ja läh-

dimme ajamaan kohti Kasvikenin kallioita. Pääsimme autoilla todella lähelle kiipeilypaikkaa, eikä kävelymatkaa ollut kuin pieni ylämäki. Paikka oli lähes vastakohta Grottanille. Täällä kiviä ja kallioita ympäröi metsä, ja hytysiä oli huomattavasti enemmän.

Myös kivilaatu oli erilaista: siinä missä Grottanilla oli punertavaa kiveä ja selkeitä kahvoja, Kasvikenin kivi muistutti manner-Suomen graniittia. Kiipeilyaikaa oli vain pari tuntia. Aika kului joutuisasti, emmekä ehtineet tutustua paikkaan kovin hyvin, mutta päällisin puolin paikka vaikutti kiivettävältä.

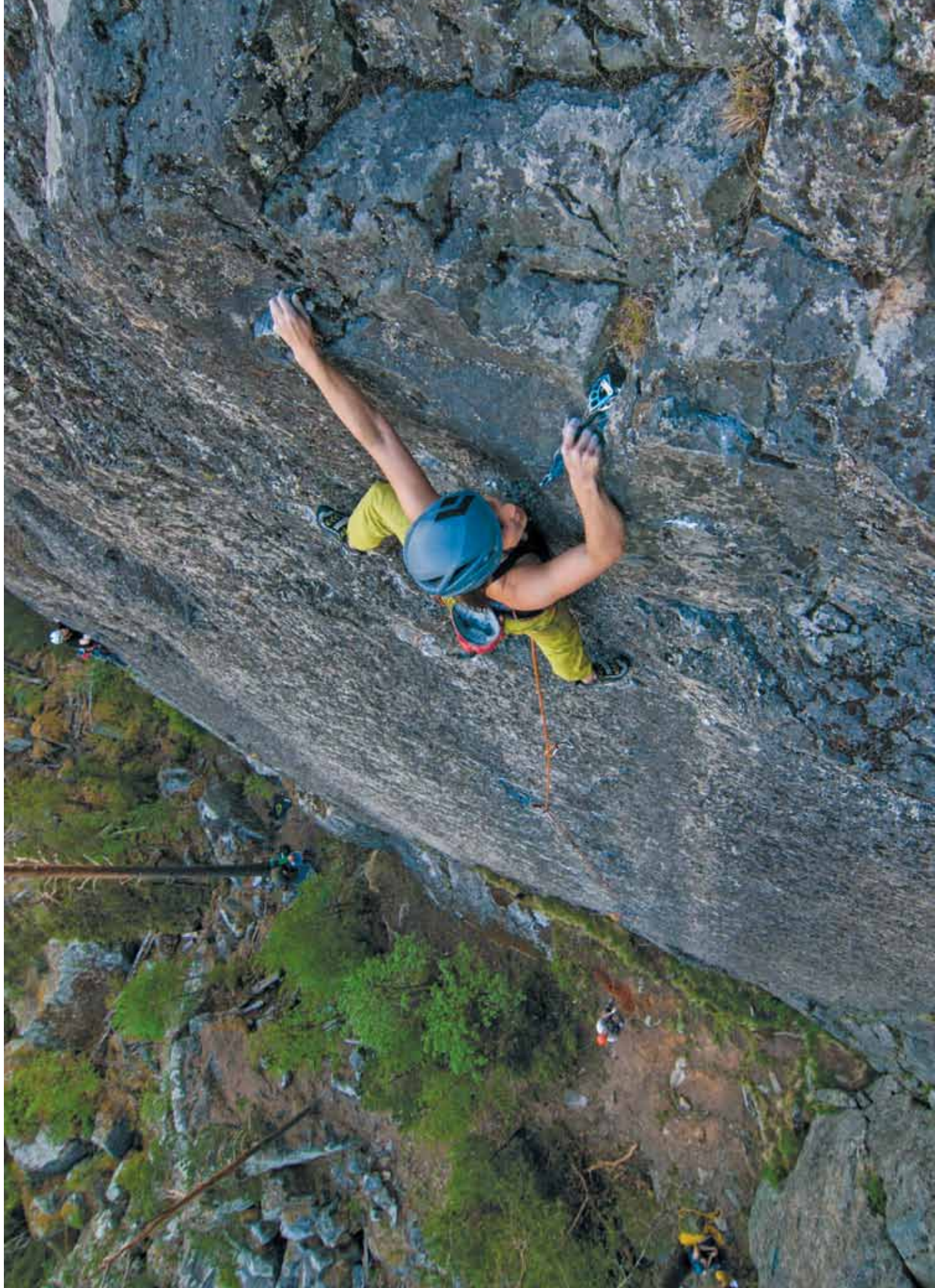
Kahden tunnin kuluttua keräsimme varusteemme, ja kävelimme rinteeseen alas autoil-

le. Sullouduimme autoihin ja lähdimme ajamaan kohti Maarianhaminaa. Saavuimme vahingossa tunnin etuajassa satamaan ja harmittelimme hetken, että olisimme voineet kiivetä vielä kauemman, mutta toisaalta moni oli jo niin väsynyt näistä päivistä, että tähän oli hyvä lopettaa. Laivalla ostimme reput täyteen karkkia ja jätimme haikeina jäähyväiset kauniille Ahvenanmaalle ja kaikille uusille tuttavuuksille.

Kaikin puolin matka oli todella onnistunut. Ahvenanmaa yllätti positiivisesti meidät kauniilla luonnollaan ja hienoilla kiipeilypaikoillaan. Kiitos kaikille leirille osallistuneille junnuille ja ohjaajille!

Galleria

Galleria julkaistaan jokaisessa kiipeilylehdessä. Lähetä omat täysosumasi Kiipeilylehteen osoitteeseen: jari.koski@climbing.fi

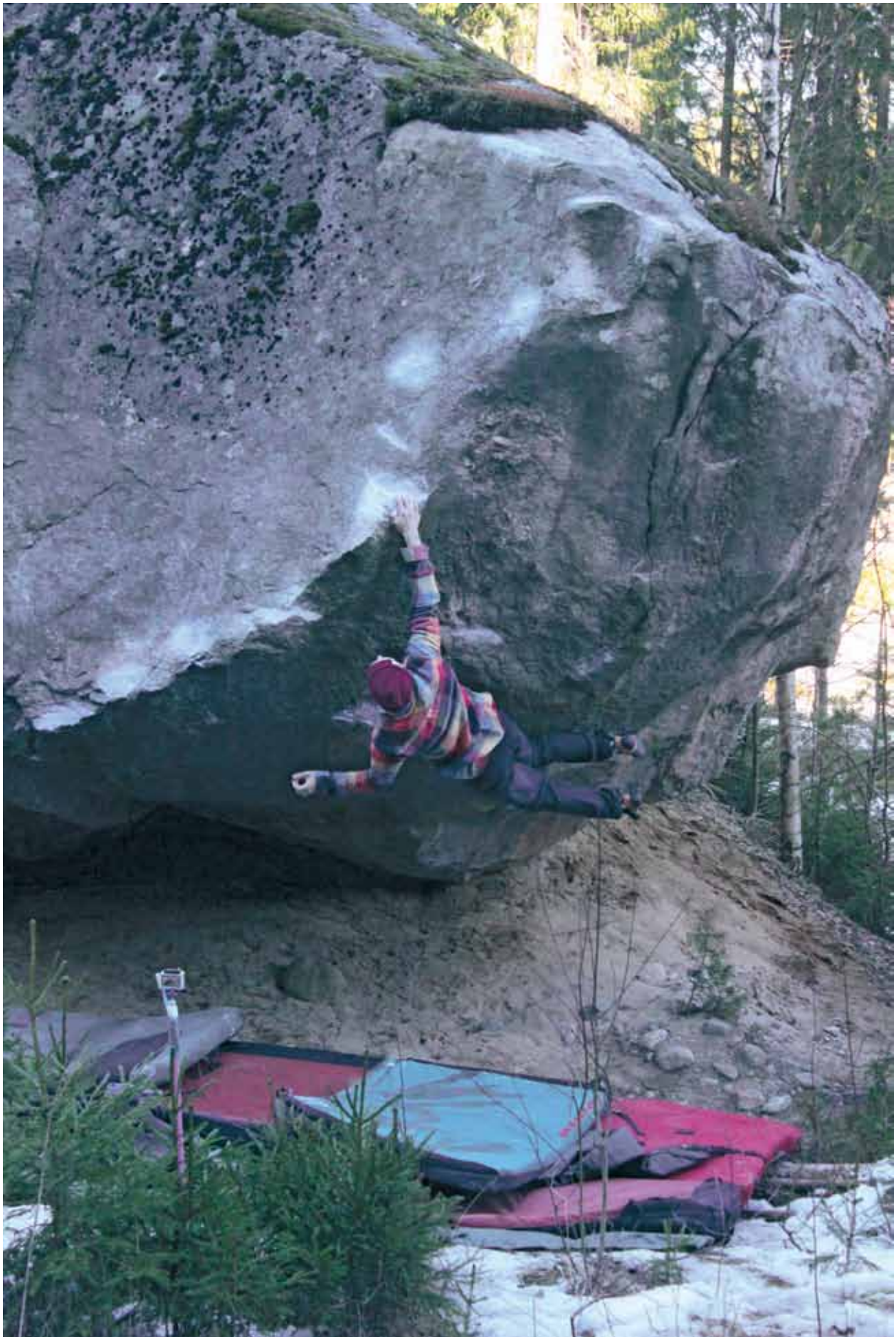

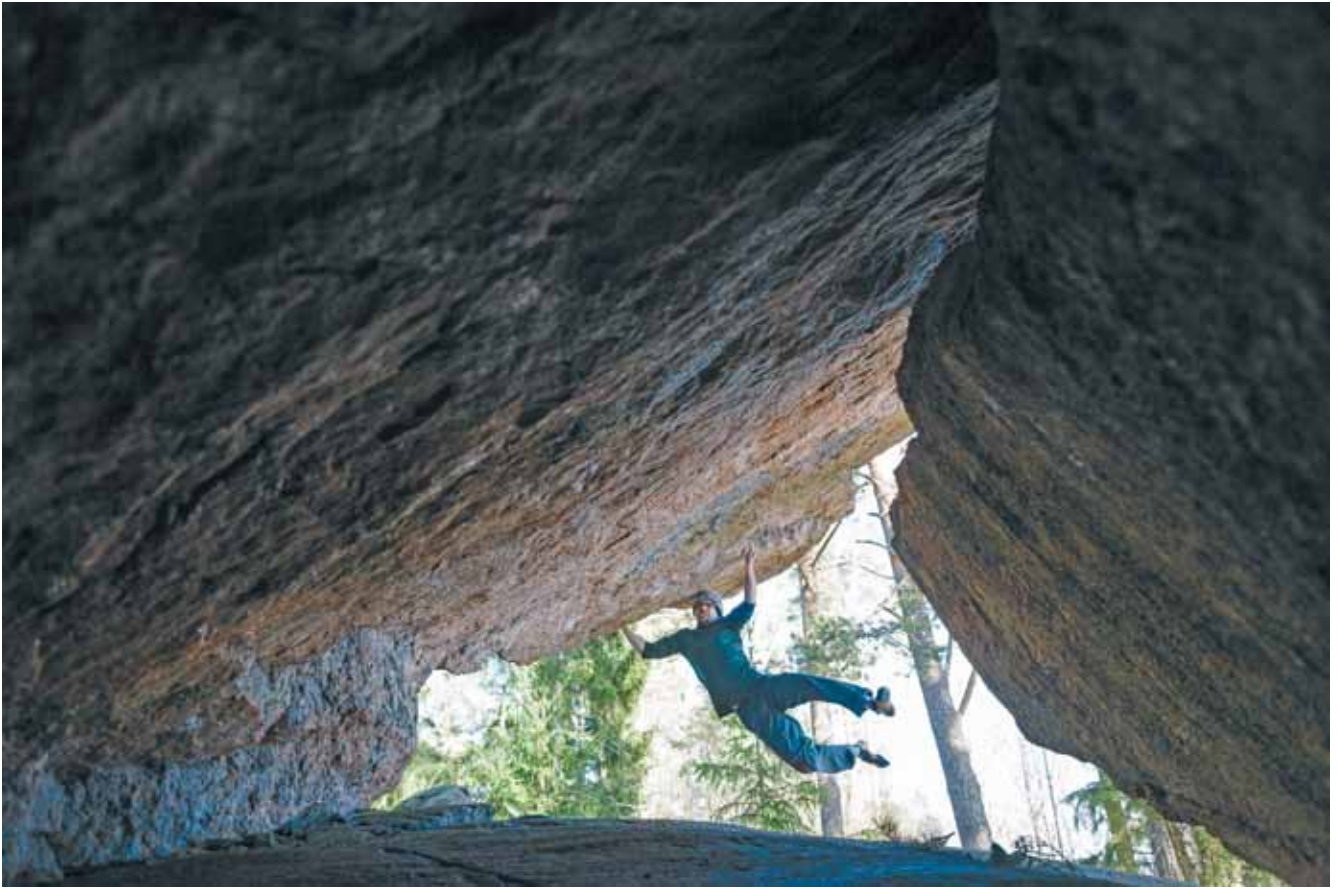
Entre dos Caminos (8a), Katariina Rahikainen flash, Chulilla, Espanja. Kuva Ben Markham.

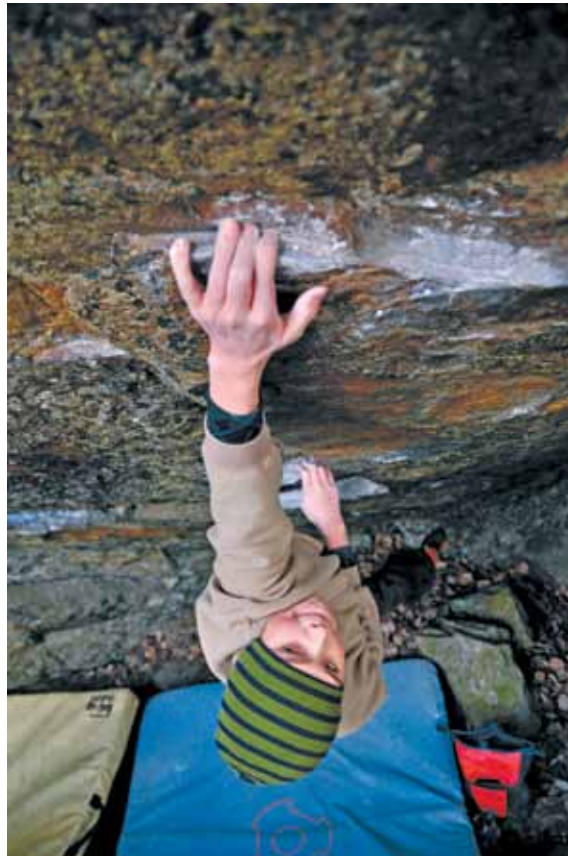
Johanna Kaasalainen, sektori Ton Sai Wall, Ton Sai, reitti Cowabungalow (6b). Kuva Mattjis Katt.

Jere Hurtig Reitti: One Love (7c+), Sipoo. Kuva Marko Lahtinen.

Olli-Pekka Saxell 7 veljestä (8a+). Kuva Juha Immonen.

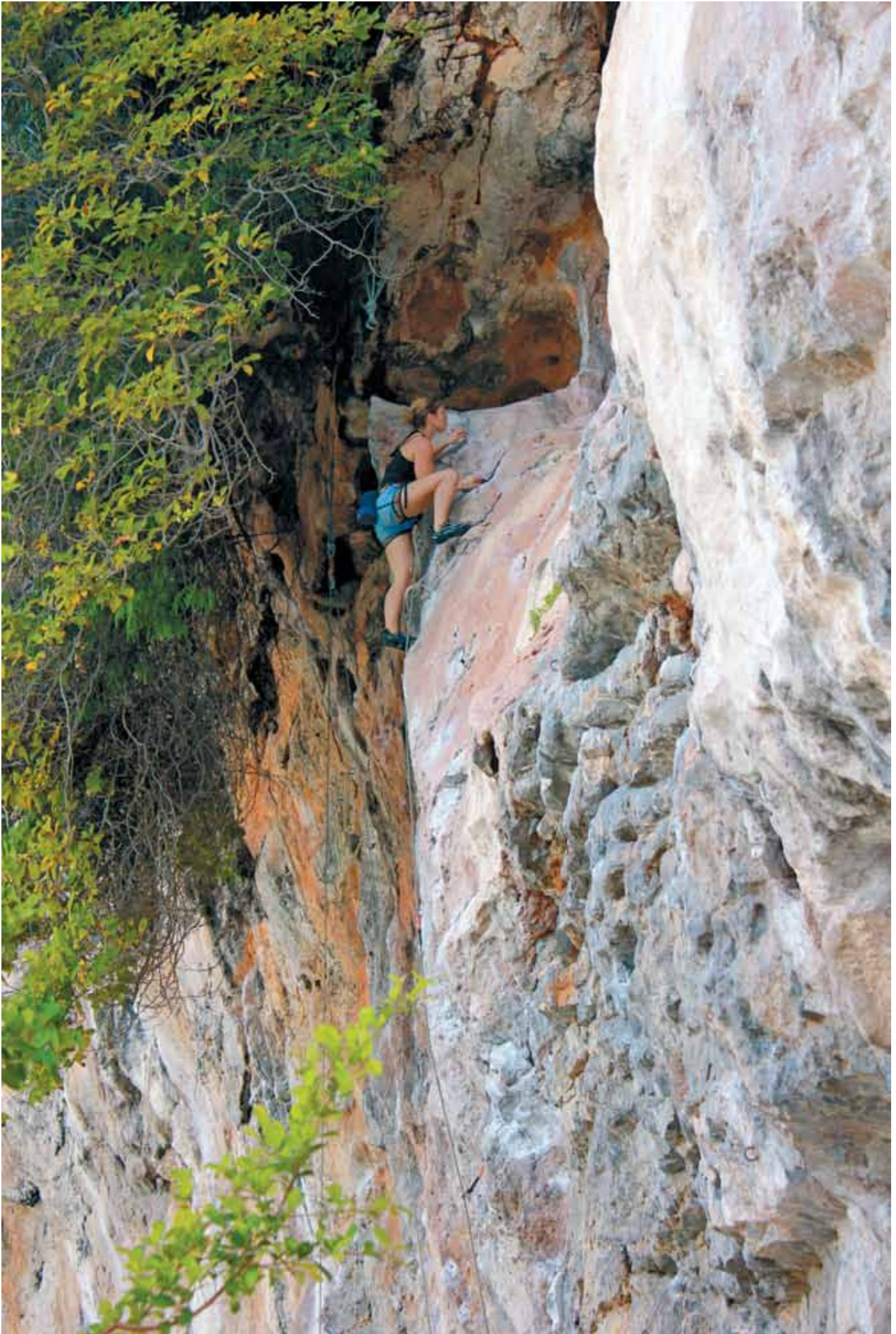
Veeti Liukkonen Lemmen Jättiläinen (6A+). Kuva Antti Liukkonen.

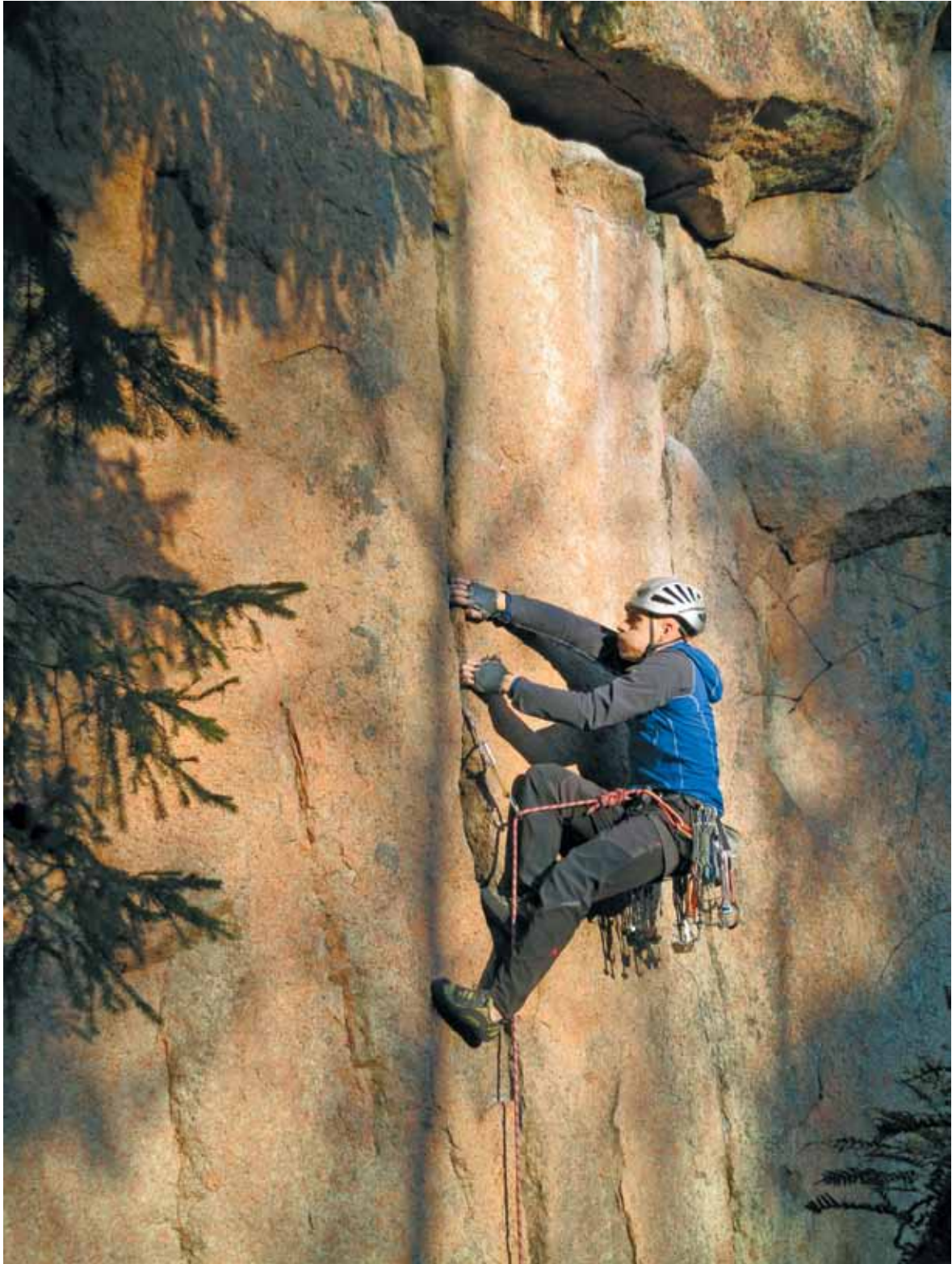
Tommi Ekholm Mantteli With All Holds -reitillä. Spottaamassa Miika Rämä, Fågelberget Ahvenanmaa. Kuva Tomi Lindroos.

Valtteri Pulkkinen reitillä Yé, Rocher des Demoiselles:ta Fontainebleau. Kuva Tomi Lindroos.

Johanna Kaasalainen, sektori Tyrolean Wall, Ton Sai. Reitti: Missing the snow (6b+). Kuva Eva Yanguas.

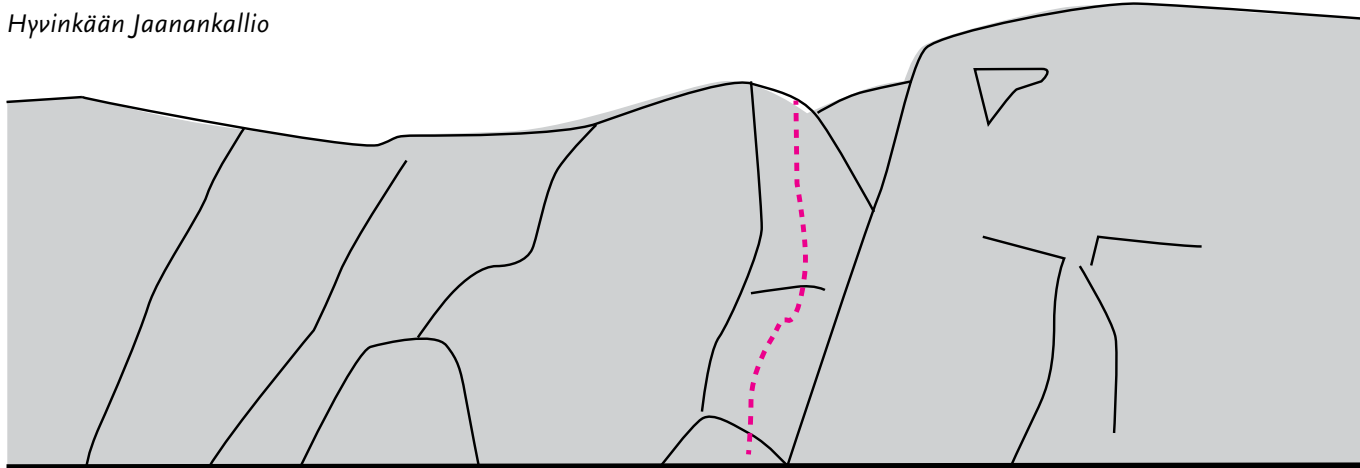
Janne Ruuttunen, Toni Hawk (7a/+) Haukkakallio. Kuva Erik Goussev.

//NIMEN TAKANA

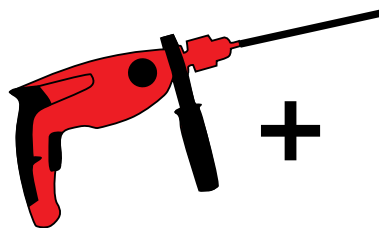
REITINNIMIEN TAUSTAA

Antipatia 7c

Hyvinkään Jaanankallio

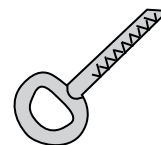
350,-

HILTI

1-PISTEANKKURI

5 X LIIMAPULTTI

Teemu Ojala

Joskus 90-luvun puolessa välissä silloinen Kiipeily-lehden edeltäjä, Kletteratiini, uutisoi maailmalta tapahtuneista kovista nousuista. Vai olisiko ollut vaan käännetty artikkeli jostain englantilaisesta kiipeily-lehdestä, en tarkalleen muista. Joka tapauksessa ihastuin sanaleikkiin, millä sen jonkun kovan reitin nimi oli muodostettu...nimittäin Melanchollie.

En tiedä oliko tämä inspiroinut silloin Martin Nugentia, joka taisi siihen aikaan olla maamme ykkös-boulderioija. Martin nimesi Mellunmäen siisteimmän linjan Melankoliaksi. Nimi kolahti ja varsinkin mahdollinen yhteys Englannin vastineeseen viehätti minua. Nuorena innokkaana kiipeilijänä nämä kotimaan kovat pojat toimivat inspiraation lähteenä, jopa reittien nimissä. Päähäni kehittyi vastaava reitin nimi odottamaan sopivaa kohdetta, nimittäin Antipatia.

Vuonna 1997 keksin muovit Jaanankallion jyrkimpään kohtaan, ja se hän piti tietty pultata. Silloin pultteja ei noin vain saanut, mutta SAKELta sai Hiltiä lainaksi, joten ostin itse 5 liimapulttia ja yhden pisteen ankkurin. Maksoivat muistaakseni jotain 350mk. Oli se into kova silloin joskus...)

Heinäkuun 2.päivä 1997 pulttasin reitin ja 3.päivä redpointtaamaan mennessäni annoin Hiltin huoltiksen pihassa eteenpäin Hammerin Petelle, joka oli menossa varustamaan omia reittejään. Lämpöä oli heinäkuulle tyypillisesti jotain kolmenkymmenen paikkeilla, ja Pete rohkeni epäillä että onkohan reitti menossa näillä helteillä.

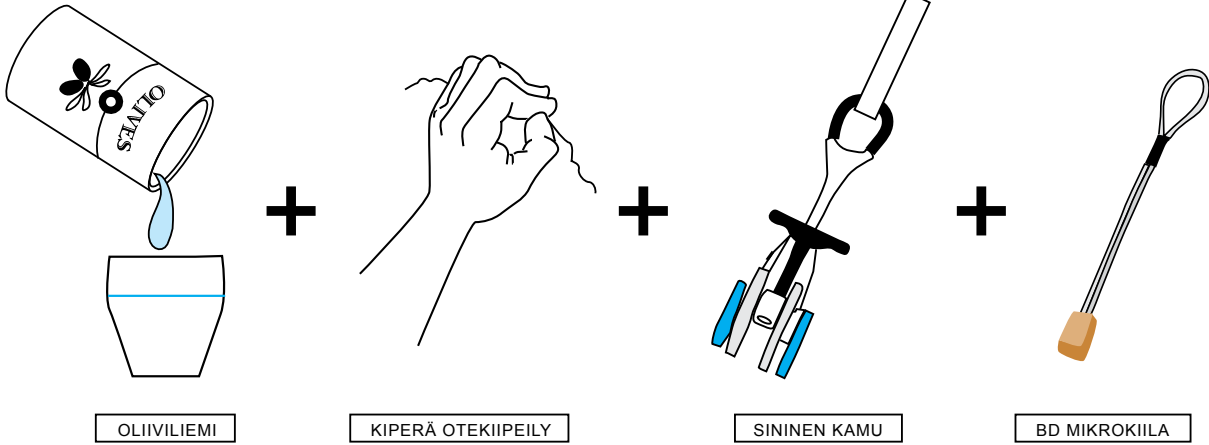
Ajoin kalliolle ja sain helteestä huolimatta projektini kiivettyä, muistaakseni ekalla yrityksellä Ari Kujanpään varmistuessa. Nimi oli ilo antaa hyvälle reitille, jonka vaikeus oli silloin suomalaisittain 8. Nimen merkitys ei ole kuvata tunnetta, se vain ilmentää mieltymystäni sanaleikkeihin, ja itse muistan siitä aina ne mukavat ajat, kun kuljin Martinin ja muiden isojen poikien perässä heidän tekosiaan ihastellen. Oli hienoa olla mukana silloin.

Antipatia poiki nopeasti jälkeläisen, Apatian Rautavuorelle heinäkuun 19.päivä. Lyhyt katon ylitys trädinä, vaikeudeltaan samaa luokkaa. Mutta nimi jäi ilman sisältöä, se oli vain väkisin puristettu yritys samasta teemasta.

Reitin nimi on tärkeä asia. Se kertoo ensinoususta, ensinousijasta, fiiliksestä silloin ja sen aikaisesta tilanteesta. Tai sen merkitys voi olla vain ensinousijan tiedossa. Myöhemmin jätin paljon bouldereita ja köysireittejä nimeämättä, koska ne 'eivät olleet nimen tai greidin arvoisia'. Ne olivat vain muuveja kalliolla. Vain hyvät, puhtaat linjat saivat nimen.

Psykoosisuihku

Kustavin Isoniittu

Perttu Ollila

Kun on nimennyt leegion reittejä, pyyntö yhden nimen taustoittamisesta edellyttää valinnan mielivaltaa. Olisiko minulla kasku kerrottavaksi? Olenko nimeämällä punonut historiallista aikaa kotimaiseen reitinnimistöön? Kukin ristii reittinsä tavallaan; minun tekemäni on sisällöllisesti vyyhti populaarikulttuurin varjoja ja hengentiedettä. Vallinnan teki puolestani aseveli Toni Fohlin. Hän oli kokenut "Psykoosisuihussa" jotain selittämättömän uhkaavaa.

Kesäkuun 13:nä vuonna 2006 Kustavin-keikka vei minut ja Mikko Lähtenmäen Isoniitun kalliolle. Saavuimme myöhään ja olimme verkkaisia, mutta koska ilta oli hieno, aloin silti valmistella erästä reitinaihiota – keskiyöllä. Se oli hyvin graafinen linja, ohut viillon puolikas pystyjrkillä seinällä. Samalla kun yöpedot saalistivat pellon reunalla, otin muuvit haltuun.

Aamulla satoi. Kiipesimme vain vähän helppoa märkää ja täytyimme odotuksesta. Meillä oli tapana panostaa kiipeilyretkillämme ruoan laatuun ja määrään käytännöllisyydestä ja kantamuksista viis veisaten. Tällä kertaa illalliseksi oli valkohahtapeuraa ja parsakaalia, ylenpalttisesti.

Seuraava päivä toi helteen. Sellainen suunnitteluvirhe oli tullut tehtyä, että niin sade- kuin juomavesikin olivat vain muistoja eilisestä. Meillä ei ollut autoa eikä halua poistua kalliolta, joten jatkoimme kiipeilyä juomalla liemet oliivipurkeista. Suolaisin huulin kävin yrittämään ensinousua.

Yritys tarkoitti ensinnä kiperää otekiipeilyä halkeaman aloittavaan aukkoon, sinne kolmosen kamu, sitten sormien survontaa viiltoon. Sininen kamu oli pomminvarma mutta tukki hyvän jalkaotteen. Reitin seuraavaksi – ja viimeiseksi – varmistukseksi olin valinnut HB:n messinkisen off set-mikrokiilan. Se oli sarjan toiseksi suurin ja samalla pienin, johon oli mahtunut uurros 'wales'. Kiilan asettaminen onnistui. Kiipesin vain ylöspäin enkä unohtanut hädissäni muuveja, niin kuin toisinaan liidissä käy. Kruksin jälkeen sormijammit kuitenkin aukesivat. Sturtsi päättyi siihen, että kauhoiin hämilläni heinikkoa kimalaisten kiukkuisessa surinassa. Jännittynyt köysi johti ylös camalottiin, eikä

mikrokiilaa enää näkynyt seinässä. Mikko oli hoitanut syöksyvarmistuksen hyvin. Tuumimme tovin ja hörpimme lisää oliivilientä.

En halunnut päivän vanhenevan, joten lähdin pian uudelle yritykselle. Tällä erällä laitoin korkanneen ja muotoutuneen piissini sijasta BD:n mikrokiilan. Sitä en testannut putoamalla, vaan sain kokea sen mielen-tilan, joka on seurausta rajalla kiipeämisestä, fyysisen integriteetin hylkäämisestä – ja onnistumisesta. Mikko sai odottaa kauan, että palasin takaisin maan pinnalle.

Uusi reitti Psykoosisuihku (8-) oli edellisvuonna ensinousemani Plasmakylvyn (7+) sukulainen, mutta painokkaammin nimetty. Minulla oli tuohon aikaan tutkimusprojekti, joka koski todellisuudesta vieraannuttavaa, liiallista nautintoa. Psykoosi ei-diagnostisena terminä oli yksi tärkeimmistä käsitteellisistä työkaluistani. Mutta toisin kuin monet ajattelutyöläiset en edes yrittänyt pysyä aiheestani etäällä. Vasta rohkeaan head-poinntaamiseen heittäytyminen validoi minulle sellaisen tulokinnan, jossa kalliit kuiskivat kokemuksellisen totuuden nautinnosta. Osasin käyttää niitä kuin suihkua, jolla annostelin elämää vahvistavan ja puhdistavan pyyhkäisyn ylleni. Sen vaikutus kesti parhaimmillaan viikon.

Kirjoittamani reittikuvaus sanoo näin: Psykoosisuihussa painovoiman ero voi venyttää uskaliaan kiipeilijän kuin spagetin ja repiä hänet palasiksi jo ennen törmäämistä singulariteettiin. Lause on mukaelma Stephen Hawkingin teoksesta Ajan lyhyt historia (1988, 88). Hawking spekuloi sillä, mitä käy mustaan aukkoon laskeutuvalla astronautille. Minä taas tarvitsin vertausta tilanteeseen, jossa kokija menee liian pitkälle. Hawkingin "tapahtumahorisontin" sisäinen alue sopi kuvaamaan psykoottista hurmosta, niin sen hitautta ja rajattomuutta kuin maan pinnalle palaamiseen kuuluvaa muistikatkosta.

Tuoreimmassa artikkelissaan "Information Reservation and Weather Forecasting for Black Holes" (2014) Hawking kiistää aiemman, yleiseen suhteellisuusteoriaan pohjaavan ymmärryksen mustan aukon toiminnasta ja tuo tapahtumahorisontin tilalle "näennäishorisontin". En silti koe tarvetta Psykoosisuihku reittikuvausten muuttamiseen.

TOP TUR – WOMEN ONLY!

Kirjoittaja: Michelle Suni Kuvat: Sanna Konstari ja Michelle Suni

Maaliskuussa toteutimme laskuveluksen peruskurssin Norjan Romsdaleniin, pohjoismaissa kutsutaan Top Turiksi. Erikoista kurssissa oli se, että se oli vain naisille suunnattu. Women only! Meitä lähti kuusi naista matkaan oppimaan - ei vain teknisiä laskuveluksen tekniikoita vaan saamaan rohkeutta ja itsenäisyyttä omien valintojen tekemisissä talvisessa vuoristossa.

Olen ollut se perässä hiihtäjä, antanut muiden tehdä vaikeat päätökset vuorilla: voiko tästä mennä? Joku muu on päättänyt riskin tasosta. Mutta riski on minun. Tähän tuli saada muutos. Halusin oppia tekemään omat päätökseni taitotasoni mukaan.

Kuin tilauksesta syksyllä tapasin suomalaisen aspiranttioppaan Urpu Hapuojan, jonka kanssa puhuimme naisten itsenäisistä päätöksenteoista vuorilla, tai niiden vähyydestä. Yhteinen tavoite oli selkeä: lisätä naisten

teknisiä taitoja ja itseluottamusta päätöksenteoissa vuorilla. Seuraavana talvena toteutimme naisille suunnatun Top Tur -kurssin.

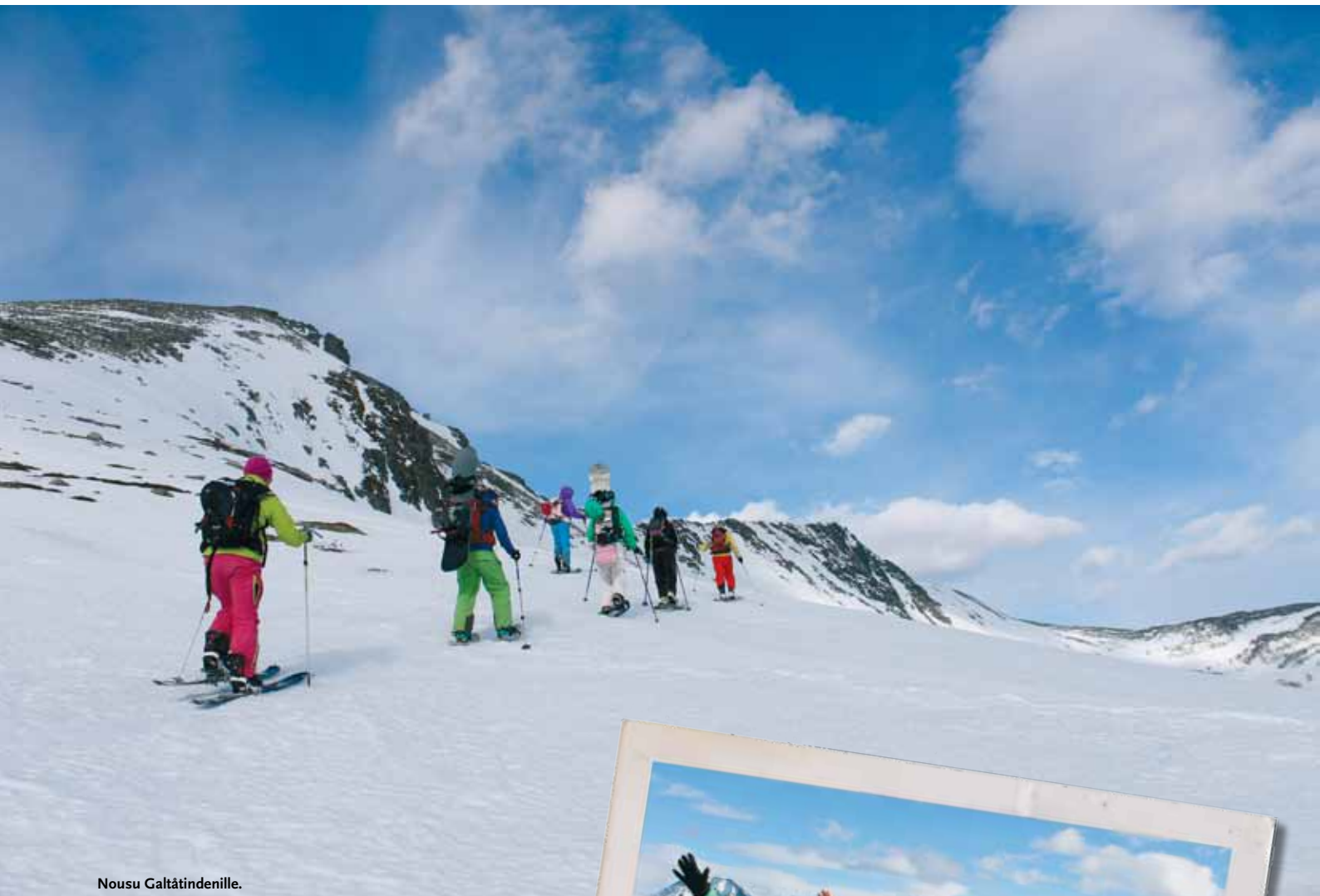
Urpu on kotoisin listä Oulun pohjoispuolelta. Hän muutti Norjaan vuonna 1996 ja opiskeli Trondheimin yliopistossa filosofiaa, liikuntaa ja psykologiaa. Vapaa-aika sujui melonnan, kiipeilyn ja suksitouhujen parissa. Rakkaus vuoriin sai Urpun aloittamaan opinnot kansainväliseksi UIAGM/IFMGA/IVBV vuoristo-oppaaksi. Norjassa koulutuksen järjestää NORTIND (Norske tindevegledere). Tällä hetkellä Urpu on aspiranttiopas ja valmistuu todennäköisesti Suomen ensimmäiseksi naisvuoristo-oppaaksi.

Kolme ensimmäistä päivää sujuivat Urpun opissa, turvallisissa käsissä. Harjoittelimme kartan käyttöä, retken suunnittelua,

Michelle pölyttää.

Näkymät Isfjordenille.

Nousu Galtätindenille.

Tytöt tuulettaa!

Huipulla!

vyörytietoutta, maaston lukemista, kaveripe-
lastusta ja paljon muuta. Jokaisen tuli toi-
mia johtajan roolissa, pitää huolta ryhmästä,
tehdä päätöksiä. Kolmen päivän kurssin jäl-
keen olimme valmiita ottamaan ensiaskelen
oman ja itsenäisen Top Tur retken toteutta-
miseksi.

Suurin oivallus tuli itselleni neljäntenä päivä-
nä, kun olimme ryhmän kanssa keskenään
ilman Urpua. Illalla teimme suunnitelman
yhdessä ja lähdimme aamulla innoissam-
me matkaan. Alkuun kohtasimme haastei-

ta. Suuri lumilippa sijaitsi reittimme päällä.
Muutimme suunnitelmaa, jolloin reittimme
olikin paljon jyrkempi ja vaikeakulkuisempi.
Askel alkoi hidastua, mieli teki tepposia, mut-
ta jokainen kannusti toistaan sitäkin enem-
män. Toppi näkyi jo, mutta osa ei pystynyt
enää jatkamaan ylös saakka. Rohkea Sanna
päättyi kiivetä loppuun saakka kun me muut
jäimme odottamaan hieman alemmas.

Viisi meistä ei huiputtanut, mutta päivä oli

sihen mennessä paras. Miksi se oli paras?
Muutkin päivät olivat hienoja. Tämä oli erilai-
nen. Päätökset olivat jokaisen omia. Oivallus.

Seuraava naisten Top Tur -kurssi taas maalisi-
kuussa 2015 Outward Bound Finlandin ja Ur-
pu Hapuojan järjestämänä.

Tack för Turen!

Outward Bound Finland ry
www.outwardbound.fi

Makak otteet
Makak treenipalkit

Boreal Crux - tarkka tossu
pienille listaotteille 109,00

Boreal Joker Velcro
leveälestinen yleistossu 89,00

Garra First.. aloittelijan yleistossu
niin seinälle, kuin kalliolle 69,00

Kypärät
alk. 49,50

Köysipussi
Zora 25L
19,90

Julbo
vuristolasi

Jääraudat Machki 69,90 Jäähakku Chakan 49,90

Rock Empire Streak Set 74,00
sis. valjaat, HMS- sulkurengas,
varmistuslaite ja suojaussi

12,50
11,00

Rock Empire
Axel 49,90
Flexor 39,90

Kerhovaljaat
Speedy 39,50

Rock Empire mankasetti 16,00

Kiipeilyköydet Beal
Edlinger 10,2mm x 60m 129,90
Diablo Uni Gore 179,90

Austri Alpin No.mad kasi 28,00
Rock Empire Ascender 46,00

Työkäyttöön uutta:
Arboristivaljaat
Rock Empire 169,00

ROCK EMPIRE, BLACK DIAMOND, PETZL, BEAL, BOREAL, AUSTRI ALPIN

Uutta: yli 15 euron toimitukset postitse ilman kuluja

MOUNTAIN SHOP 050- 5017157

Hämeentie 40, 00500 Helsinki

www.mountainshop.fi

Anu Korosuo

Saku on Ruotsiin karannut kiipeilypakolainen. Mies harrastaa innokkaasti kaikkia kiipeilyn lajeja, olematta kuitenkaan erityisen hyvä missään niistä. Erityisesti herraa kiinnostavat reitit, joista on mahdollista luoda vaikutelmaa että olisi kiivetty jotain tiukkaa ja vaarallista. Vaikeat ja vaaralliset osuudet Saku mielellään jumaroii. Oman kiipeilyn vastapainoksi Saku opiskelee digitaalista mediatuotantoa Umeån yliopistossa ja vetää kiipeilykursseja pä svenska.

Katso myös kirjoittajan nettisivut osoitteessa korosuo.com.

Sanotaan että ne jotka eivät osaa kiivetä, alkavat opettaa kiipeilyä, ja ne jotka eivät osaa opettaa, alkavat kirjoittaa kiipeilystä. Tuohon listaan voisi lisätä vielä valokuvaamisen.

Valokuvaaminen ja kirjoittaminen ovat itse asiassa ihan hyviä kiipeilyn korvikkeita. Huonon blogitekstin tai suttuisen valokuvan vaikutukset ovat aika vähäisiä. Jollekin saattaa tulla paha mieli, toinen kiroaa hukkaan heitettyä aikaa. Sen sijaan kiipeilyohjaajaksi ryhtymisellä saattaa olla vakaviakin seurauksia.

Ruotsin kiipeilylehti *Bergsportissa* oli jokin aika sitten mielenkiintoinen haastattelu, jossa hieman käsiteltiin aihetta. Lehti haastatteli Andreas Klarströmiä, joka on yksi Ruotsin parhaita kiipeilijöistä. Klarström on tunnettu nousuistaan, joissa fyysinen ja psykkinen vaikeus yhdistyvät tavalla, joka saa epäilemään miehen mielenterveyttä.

Olen itsekin tavannut kyseisen herramiehen muutama vuosi sitten Norjassa. Juuri kun oltiin Laurin kanssa otettu pakit Stora Blåmannilta ja todettu, että tässä kelissä ei kiipeä kukaan vapaasti, niin eikös herra ilmestynyt parkkipaikalle. Klarström oli siis edellisenä iltana lähtenyt töiden jälkeen kiipeilemään. Otti pari kaveria mukaan ja kiipeesi Atlantiksen 7b+ vapaasti, yöllä, pienessä tiikusateessa, lämpötila muutama astetta plusan puolella.

Tämän kohtaamisen jälkeen minua on kiinnostanut miehen edesottamukset enemmänkin. Bergsportin haastattelussa Klarström ei sanojaan säästellyt: *"Kiipeilyhalleilla jengi pyörii sormet teipattuina campuslautojen ympärillä ja nämä sertifoidut mentorit, kiipeilyohjaajat, hengaleivat seinällä ja valittavat epäsymmetrisistä kasisolmuista. Kuulin muuten juuri erään auktorisoidun kiipeilyohjaajan sanovan: "Kyllä kutosenkin kiipeilijä voi olla hyvä ohjaaja." Joo, onhan se mahdollista, mutta epätodennäköistä."*

Tässä "voiko kutosen kiipeilijä olla hyvä ohjaaja" on aika pitkälti se ongelman ydin, mihin olen törmännyt kerta toisensa jälkeen. Usein tuntuu jopa siltä, ettei nykyään ohjaajat kiipeä edes vitosta.

Itse vietän suhteellisen paljon aikaa kiipeilyhallilla. Parina päivänä olen siellä töissä, muutama ilta menee treenatessa, ja muina päivinä käyn valittamassa epäsymmetrisistä kasisolmuista. Jostain syystä näen kiipeilyohjaajia seinällä ainoastaan silloin, kun heillä on kurssi. Välillä tuntuu siltä, etteivät he edes harrasta kiipeilyä, vaan ainoastaan kiipeilyn ohjausta. Vähän niin kuin on jääkiipeilyä ja boulderointia, nykyään kiipeilyn ohjauskin tuntuu olevan oma lajinsa.

Moni saattaa ajatella, että mitäs vikaa siinä on. Viime vuosina useammankin läheltä piti -tilanteen vierestä nähneenä rohkeuden olla eri mieltä. Nämä kokemukset on tosin ruotsalaiselta kiipeilyhallilta, mutta huhujen mukaan Suomessa on sama meininki.

Lähtökohtaisesti asetelma on vähän häiriintynyt. Nyt keskustellaan siitä, miksei vitosen kiipeilijä voisi opettaa kasisolmuja, mutta ehkäpä pitäisi keskustella siitä, miksi vitosen kiipeilijä haluaa opettaa kasisolmuja. Tai miksi vitosen kiipeilijä on vitosen kiipeilijä? Miksi vitosen kiipeilijä haluaa opettaa, eikä itse kehittyä?

Kysehän ei oikeasti ole greidistä, vaan kokemuksesta. Vaikka toisaalta, jos vitosen kiipeilijä kiipeäisi aktiivisesti, ei hän olisi vitosen kiipeilijä.

Joskus aikoinaan, aikana ennen auktorisoituja ohjaajia, puhuttiin mentoreista. Kokeneista kiipeilijöistä, jotka opettivat keltanokkia lajin pariin. Nykyään vähäisellä kiipeilykokemuksella varustetut auktorisoidut ohjaajat ovat vallanneet mentorien paikat, ja kokeneet kiipeilijät, eli ne joiden pitäisi olla kouluttajia, välttelevät opettamista viimeiseen asti. Jotain on pielessä.

Onkohan muissa "vaarallisissa" lajeissa sama ongelma? Mitä sukeltamisessa tai laskuvarjohypyssä homma menee? Opettaako laskuvarjohypykursseilla ne, jotka hädin tuskin osaat omaa varjoa aukaista?

KIIPEILYKURSSEJA LOFOOTEILLA!

Saku Korosuo järjestää kiipeilykursseja ja opastuksia Lofoteilla kesällä 2014.

Lisätietoja:
www.korosuo.com & saku@korosuo.com

KOROSUO.COM

skil SUOMEN KIIPEILYLIITTO

SKIL HALLITUS 2014

pj. Sampsa Jyrkynen, jäsenet Otto Lahti, Arttu Eloranta, Kaisa Rajala, Hanna Pihlajaluoto ja Juho Hirsimäki.

SKIL JÄSENSEURAT

BK CLIMBERS, HELSINKI
 CLIMBING CLUB ry. PORI
 CLUB ALPIN SAVONLINNNA ry.
 HANGON HYRSKYT ry. KIIPEILYJAOS
 HELSINGIN NMKY ry.
 HIGH SPORT VAASA ry.
 HÄMEENLINNAN KIIPEILYSEURA ry.
 JYVÄSKYLÄN KIIPEILYSEURA ry.
 KARELIAN KIIPEILIJÄT ry. JOENSUU
 KIIPEILYSEURA KAKKONEN ry. ESPOO
 KIIPEILYSEURA ORANKI ry, HELSINKI
 KIIPEILYKERHO KIILA ry, KOUVOLA
 KIIPEILYKERHO VERTIKAALI ry. TAMPERE
 KIIPEILYN VUOKSI ry, IMATRA
 KIIPEILYURHEILIJAT ry. HELSINKI
 KLONDYKE WALL ry. KERAVA
 KOILLISMAAN KIIPEILYSEURA ry. KUUSAMO
 KOTKAN KIIPEILYSEURA ry.
 KUOPION KIIPEILYSEURA ry.
 LAHDEN SEUDUN KIIPEILYSEURA KITKA ry.
 LOUNAI-SUOMEN KIIPEILYKERHO KRUXI ry.
 TURKU
 OULUN CAVE ry.
 OULUN KIIPEILYSEURA 91. ry.

PROJEKTI ry. JYVÄSKYLÄ
 ROVANIEMEN VUORISTOKLUBI RVK ry.
 SKEY ry. HELSINKI
 SLÄBI ry. RUOTSINPYHTÄÄ
 SUOMEN ALPPIKERHO ry. HELSINKI
 TAMPEREEN NMKY ry. kiipeilyjaosto
 TAPANILAN ERÄ ry KIIPEILYJAOSTO HELSINKI
 TEAM PANIC ry, PORVOO
 TORNIOHAVAT ry. TORNIO
 TURUN NMKY ry.

Lahden seudun kiipeilyseura Kitka ry. hyväksyttiin SKIL jäsen seuraksi hallituksen kokouksessa 21.1.2014 (seura on ollut jäsenenä aikaisemmin, mutta välillä toimintaa ei ollut ja seura erosi).

Seurojen kotisivujen osoitteet tai muut yhteystiedot SKIL www-sivuilla.

SKIL postiosoite:

Suomen Kiipeilyliitto ry.,
 Erätie 3, 00730 HELSINKI

Toiminnanjohtaja, Kiipeilylehden päätoimittaja, KTO-kurssivastaava: Jari Koski, jari.koski@climbing.fi, gsm. 040 586 8123, puh. 09 224 32907. KTO-kurssia ja Kiipeilylehden aineistoa koskevat tiedustelut suoraan Jari Koskelle, mieluiten sähköpostilla.

Liiton toimisto VALO-Lajipalvelut on lajiliiton yhteistoimisto, josta saa yleistä tietoa lii-

ton toiminnasta sekä apua Sporttirikasteri- ja lisenssiasioissa.

Puh. (09) 3481 2005, email: lajipalvelut@valo.fi, fax: (09) 3481 2602
 Käyntiosoite: VALO-talo 7. krs, Radiokatu 20, 00240 Helsinki
 Postiosoite: Lajipalvelut, Suomen Kiipeilyliitto ry. FIN-00093 VALO
 Lisätietoja VALO-Lajipalvelut -toimistosta www.slu.fi/jasenjarjestoille/lajipalvelut_pienlajiliitoille/

VALO

Suomen Liikunta ja Urheilu SLU ry, Nuori Suomi ry, Kuntoliikuntaliitto ry ja Suomen Olympiakomitea ry perustivat kattojärjestön kesäkuussa 2012. Valo, Valtakunnallinen liikunta- ja urheiluganisaatio ry toimii suomalaisen liikunnan ja urheilun yhdistävänä voimana. Visiona on "Olemme maailman liikkuvien urheilukansa – 2020".

SKIL JULKAISUJEN MYNTI

SLU Sporttikaupasta, vain tilauslomakkeella. Linkki löytyy SKIL www-sivuilta; climbing.fi > julkaisut > hinnat ja tilaukset

SEURAAVA KIIPEILYLEHTI

ilmestyy lokakuussa 2014, lehden aineistopäivä on 10.9.2014.

kova KOULUTUSVALIOKUNTA

SKIL AVOIMET OHJAAJA- JA KOULUTTAJAKURSSIT 2014 kesä/syyskuu/talvi

14.6. KTO-koe, Helsinki
 27.6.- 9.7. KKK 3, Italia 27.6.- 9.7.
 15.-17.8. KKK-koe Olhava
 22.8. KTO-koe, Rovaniemi
 24.8. KTO-koe, Tampere
 6.-7.9. KTO 1, Tampere
 6.-7.9. KTO 1, Helsinki
 13.9. KTO-koe, Helsinki
 13.-14.9. KO 2, Hollola
 20.-21.9. KTO 2, Helsinki
 27.9. KO-koe ja uusinta Hollolan Havukallio
 2.-3.10. KTO 1, Rovaniemi
 11.-12.10. KTO 2, Tampere
 16.-17.10. KTO 2, Rovaniemi
 8.-9.11. KTO 3, Pirkanmaa
 15.11. KTO-koe, Helsinki

Joensuu ja Mikkeli KTO-kurssit: info ja kyselyt Pasi Penttiseltä, pasi.penttinen@kaski.info
HUOM! KO/SCI 2-kurssi on kaksipäiväinen ja erillinen koe yksipäiväinen.

Päivämääriin voi tulla lisäyksiä ja muutoksia; ajankohtaiset kurssi- ja koepäivämäärät ilmoitetaan SKIL kotisivuilla: www.climbing.fi

> koulutus > kurssi- ja koekalenteri.

Kurssia tai koetta ei voida järjestää, jos osallistujia ei ole tarpeeksi. Jos kurssi joudutaan peruuttamaan, niin ilmoittautuneille ilmoitetaan tästä mahdollisimman aikaisin ja pyritään tarjoamaan korvaavaa päivämäärää.

Tarvittaessa voi myös tilata yksityiskurssija esimerkiksi yritykselle ja opistolle.

KTO-kurssien hinnat 2014:

KTO moduuli 1: 155 €
 KTO moduuli 2: 155 €
 KTO-koe: 100 €
 KTO-kortin päivitys: 80 €
 KTO 3: 175 €
 KTO-3 päivitys: 100 €

Kaikki ajankohtaiset kurssihinnat löytyvät SKIL www-sivuston kurssihinnastosta.

KURSSIPAIKAT:

KTO-kurssit Helsinki; Helsingin Kiipeilykeskus: www.kiipeilykeskus.com.
KTO 3: pääsääntöisesti Virrat nuorisokeskus Marttinen www.marttinen.fi
KTO Joensuu: Pohjois-Karjalan Opisto Niitty-lahti ja koulutuskallio Vuorivaara
KTO Rovaniemi: liikuntakeskuksessa Rovanie-

mellä, lisätietoa myös www.santasport.com.

KTO Peräpohjan opisto, Tornio, www.ppopisto.fi/etusivu

KTO ja KTO 3 Basecamp Oulanka www.basecampoulanka.fi

KTO 3, SCI(KO)- sekä KKK-kursseille ja kokeisiin ilmoittautuminen vähintään kaksi viikkoa ennen tapahtumaa, jonka jälkeen ilmoittautuminen on sitova ja osallistumismaksu tulee maksaa, vaikkei saapuisi koulutukseen.

Ilmoittautumiset kurseille ja kokeisiin seuraaville henkilöille:

KTO Helsinki: Jari Koski jari.koski@climbing.fi tai 040 586 8123.

KTO Rovaniemi ja TaTu: Oula-Matti Peltonen oula-matti.peltonen@roiakk.fi tai 040 7547 613.

KTO Tampere ja KTO 3: Kimmo Peltonen, kt.peltonen@gmail.com tai 0400 219 946.

KTO Joensuu ja Mikkeli: Pasi Penttinen, pasi.penttinen@kaski.info.

KTO Peräpohjan opisto, Tornio, koulutus@ppopisto.fi tai puh. 050 569 4396.

SCI (KO): Jaakko Lehto, jlehto@iki.fi tai puh. 040 769 5157.

KKK: Tuomo Pesonen, tuomo.pesonen@pp2.inet.fi / 050 379 4472

KO- ja KKK-kursseille ilmoittautumiset ja tiedustelut myös: koulutus@climbing.fi

HUOM!

Jos sinulla on sairauksia, jotka voivat vaikuttaa ohjaajakurssin läpikäymiseen (esim. diabetes, epilepsia, sydänsairaudet) tai olet raskaana, niin ilmoita tästä kurssin järjestäjälle.

KTO-KLUBIN JÄSENILLE

Klubin jäsenyys on ilmaista vuoden ajan liittymisestä eli KTO -kurssin moduuli 2:lle osallistumisesta.

Tänä aikana saat Kiipeilylehden kolme kertaa vuodessa kotiisi. Vuoden kuluttua jäsenyys loppuu automaattisesti, mutta voit jatkaa sitä ottamalla yhteyttä SKIL toimistoon. Jäsenmaksu ensimmäisen vuoden jälkeen on 20 euroa/vuosi.

NUVA NUORISOVALIOKUNTA

Pohjoismainen Junnuleiri järjestetään Tanskassa 6.–11.7.2014. Lisäinfo leiristä tulee keväällä suoraan seuroille. Lisäinfo saat myös Heidi Saariselta heidi.inkeri@gmail.com

Junnuohjaajakoulutus järjestetään kerran vuodessa tai kysynnän mukaan. Junnuohjaajakoulutuksen voi myös tilata erikseen omalle seuralle jos osallistujia on riittävästi.

Junioriohjaajan opas kiipeilyseuroille (Kaisa Härkönen) -opasta voi tilata VALO lajipalvelutoimistosta: lajipalvelut@valo.fi

Lisää infoa Nuorisovaliokunnan toiminnasta löydät nettisivuilta: www.climbing.fi.

Nuorisoasioissa ja tarvittaessa junnuohjaajakoulutusta voit ottaa yhteyttä Eeva Mäkelään eeva.makela@humak.fi

KIVA KILPAILUVALIOKUNTA

Kilpailuvaliokunnan kokoonpano:

Kaisa Rajala: puheenjohtaja ja juniorimaajoukkuevastaava, kaisa.rajala@bouldertehdas.fi, Peter Hammer: aikuisten maajoukkuevastaava, peter.hammer@kiipeilyareena.com, Jorma Käyhkö: valmennus
Veera Turkki: tiedotus

KILPAILUT 2014

27.–28.9. PM boulder juniorit, Tukholma
25.10. SM-köysikilpailut, Oulu
8.11. PM-köysikilpailut, Sogndal, Norja

Kilpailuja koordinoi Kaisa Rajala. Vuonna 2014 ei järjestetä Suomi-Cupia.

TUOMAROINTIKOULUTUS

Huom. Seuraavia tuomarointikoulutuksia järjestetään kysynnän mukaan:

SKIL tarjoaa seuroille / kiipeilyhalleille mahdollisuutta omien tuomareiden kouluttamiseen. Nyt kannattaa mahdollisimman nopeasti sopia koulutus omalle seuralle.

Lisätiedot: kaisa.rajala@bouldertehdas.fi

Kustannuksia koulutuksesta tulee kouluttajien kulujen verran (matkat + päiväraha), seuran tulee itse järjestää tilat koulutusta varten.

Tuomarikoulutus sisältää sekä boulder- että köysiosuuden. Koulutus sisältää noin kuuden tunnin teoriaosuuden, kaksi harjoittelukertaa (köysi ja boulder) sekä kirjallisen tentin. Koko koulutuksen suorittamisen jälkeen saa kansallisen tason kiipeilytuomarin pätevyyden. Koulutus on mahdollista jakaa myös köysi- ja boulderosuuteen, jolloin kyseinen osuus voidaan järjestää ennen kisoja, ja kisoissa saa käytännön harjoittelun heti tehtyä.

SKIL:n sivuilla on päivitettävä lista pätevistä kansallisen tason tuomareista. Suomen päätuomari on Kaisa Rajala.

SKIL on perustanut omat facebook -sivut. Jatkossa kilpailuihin liittyvistä asioista tiedotetaan myös niillä. Kevään 2014 aikana on tarkoitus päivittää myös Kiipeilyliiton nettisivujen kilpailuosiota käyttäjystävällisempään suuntaan. www.climbing.fi

Lisätietoja: Kilpailuvaliokunta, Kaisa Rajala: kaisa.rajala@bouldertehdas.fi tai kilpailu@climbing.fi

Palautetta, kysymyksiä ja ideoita kilpailutoimintaan voi lähettää sähköpostitse kilpailu@climbing.fi

HUOM!!

Kilpailuvaliokunnan Internet-sivuilta löytyy valikko ”Kilpailun järjestäjän opas”, josta löytyy hyödyllistä tietoa ja ohjeita kiipeilykilpailun järjestämiseen. Käy katsomassa kilpailuvaliokunnan sivuja osoitteessa: www.climbing.fi kohdassa Kilpailu.

Suomi-Cup osakilpailuissa noudatetaan IFSC kisasääntöjä. Kuitenkin kisakohtaiset poikkeukset olosuhteista riippuen ovat mahdollisia. Näistä kannattaa olla ajoissa yhteydessä päätuomariin.

skil-tuki seuratoiminnan kehittämiseen

SKIL jäsenseurat voivat hakea tukea kiipeily- ja seuratoiminnan aloittamiseen ja kehittämiseen. Tukianomukset käsitellään hallituksen toimesta hyväksytyin budjetin puitteissa. Tuki voi olla joko työtä ja neuvontaa (esim. lähetetään asiantuntija boulderseinää suunnittelemaan ja valvomaan rakentamista) tai rahallista tukea.

Hakuperusteet:

Ainoastaan SKIL jäsenseurojen haettavaksi, ensisijaisesti pienien paikkakuntien seurojen tukemiseen ja seuduilla, missä ei ole paljoa kiipeilytoimintaa.

Esimerkkejä hankkeista:

- tien levikkeen tai pysäköintipaikan rakentaminen kiipeilypaikan yhteyteen. Vain yhteistyössä maanomistajan ja lähiasukkaiden kanssa!
- kalliotalkoiden kustannuksiin
- junnutoiminnan aloittaminen
- kiipeily-/boulderseinän suunnittelu ja rakentaminen
- kiipeilykilpailun järjestäminen

Hakemuksessa tulee näkyä: avustuksen käyttötarkoitus ja mille ajalle haetaan, vastuuhenkilö, talousarvio, haettava summa, seuran ja paikkakunnan olosuhteet kiipeilyn kannalta.

Vapaamuotoinen hakemus lähetetään osoitteeseen: Jari Koski SKIL ry.

Erätie 3, 00730 HELSINKI

SKIL hallitus päättää avustuksen jakamisesta.

access

Kesäsesonki lon jo täydessä vauhdissa, joten kallioilla ja kivillä liikkuu myös ensimmäistä kertaa ulkona kiipeäviä. On kokeneen kiipeilijän velvollisuus opastaa uusia harrastajia ”pelisäännöissä”. Huono tai ajattelematon käytös kallioilla leimaa samalla kaikki kiipeilijät, eikä meillä ole varaa menettää yhtäkään harvoista harrastuspaikoistamme kieltojen takia.

Tässä tärkeimmät ohjeet kiipeilykallioilla ja bouldereilla sekä myös jääkiipeilypaikoilla liikuttaessa:

- autojen pysäköinti vain niille osoitetuissa paikoissa ja lähiasukkaiden kulkemista estämättä. Pysäköinti ei saa estää työkoneiden ajoa pelloille tms.
- yksityistien tilapäinen ja satunnainen käyttö on sallittua, paitsi jos virallinen (omatekemä pahvinen ei kelpaa) ajokieltomerkki.

Oikeaa ajokieltoa pitää noudattaa.

- ystävällinen ja kohtelias käytös kiipeilypaikan lähiasukkaita ja muita luonnossa liikkuvia kohtaan on itsestäänselvyys.
- ollaan metelöimättä kalliolla ja viedään omat roskat pois.

Uutta kiipeilykalliota tai bouldereita suunniteltaessa:

- ennen kuin aloitat kiipeilytoiminnan kalliolla, ota ensimmäiseksi yhteyttä paikalliseen kiipeilyseuraan. Sieltä saat tietoa mahdollisista sopimuksista maanomistajan kanssa, kiipeilykielloista ja rajoituksista. Paikallisella jäsenseuralla on mahdollisuus käyttää SKIL:n resursseja porahakojen asennuksessa.
- ennen reitintekoa selvitetään aina maanomistaja ja kysytään häneltä luvat sekä pysäköinti, kulku kalliolle ym. Myös näkö/kuuloetäisyydellä asuvilta pitää pyytää lupaa, vaikkei olisikaan maanomistaja.
- myös uusissa boulderpaikoissa kannattaa aina ottaa ensin yhteys maanomistajaan, yleensä tällöin hommat sujuu hyvin ja saa kiipeillä. Jos ei ole maanomistajalle mitään ilmoitellut, niin jossain vaiheessa, kun porukkaa alkaa kivillä käymään enemmän, aina tulee ongelmia ja siinä vaiheessa saattaa olla peli menetetty kiipeilyn suhteen.
- paikallisesta ympäristökeskuksesta saa tietää, että onko kalliolla/kivillä suojeltavia kasveja.

Jokamiehenoikeuksien nojalla luonnossa saa toisen maalla liikkua lihasvoimalla aiheuttamatta vähäistä suurempaa haittaa.

Tämä perustuu rikoslain hallinnanloukkauksäädökseen. Maanomistajalle ja lähiasukaille ei saa tuottaa häiriötä eikä luonnolle saa aiheuttaa vahinkoa. Esimerkiksi pulttitukseen tarvitaan aina maanomistajan lupa.

HUOM: Linkki uuteen Ympäristöministeriön julkaisuun ”Jokamiehen oikeudet ja toimiminen toisen alueella” löytyy SKIL www-sivuilta: Access > Jokamiehenoikeudet Kiipeily -osassa 1, sivu 71

VOIMASSA OLEVAT KIIPEILYKIELLOT:

- Klöverberget, Siuntio
- Vanjärvi, Vihti
- Ispoinen, Turku

Säkylä Pirunvuoren kiipeilykielto on päättynyt! Käytössä on uusi parkkipaikka ja kulku kalliolle. Ehdottomasti on noudatettava uusia ohjeita. Ohjeet jammi.netissä: www.jammi.net/kalliot/pirunvuori/index.html

Anne Rautiainen

Miika Mustonen

Teksti: Jari Koski

access-ryhmä

15.3. järjestettiin Access-ryhmän jokavuotinen tapaaminen. Ajankohtaisten asioiden lisäksi valittiin ryhmälle vuoden 2014 kokoonpano ja tehtävät, jatkaen edellisvuosien linjoilla:

Juslen Jan: puheenjohtaja, tieasiat

Koski Jari: viranomais- ja yhteisöyhteistyö, pulttausvastaava, luvat

Ojala Teemu: pulttaus, kallioiden kehittäminen, talkoot

Fohlin Toni: Olhava, pulttaus, turvallisuus

Ollila Perttu: kuntayhteistyö, pulttaus

Tarkkala Jukka: kaavoitus, SAKE/paikalliskalliot

Haakana Rami: tiedotus, pulttaus, web

Aspi Jouni: luontoarvot, kartoitukset

Kokoonumisessa myös päätettiin vuoden 2013 access-kunniainninnat. Maininnan saivat access-ryhmän monivuotinen, viime vuonna väistynyt puheenjohtaja Miika Mustonen sekä Suomen Ladun Anne Rau-

Siuntion Falkberget: jätä auto kauas kalliosta sellaiseen paikkaan, jossa se ei estä mitään liikennettä ja josta kenellekään ei tulisi mieleenkään valittaa.

Ajantasalla olevat access-ohjeet, tiedotteita ja lisätietoa kiipeilykielloista löytyy SKIL www-sivuilta Access-osiosta ja nykyisin tiedotteita on myös Slouppi.net-sivustolla.

Seuratiedotteet

SUOMEN ALPPIKERHO

Alppikerhon kiipeilytapaaminen Perussa 2014
Alppikerholaisia matkaa Peruun heinäkuuksi 2014. Matkan tarkoitus on kiivetä muutamia vuoria omatoimisesti, mm. Ishinca ja Tocllaraju. Lisätietoja kirsi@alppikerho.fi

tiainen. Mainittujen nimet kaiverrataan Access-kunniatauluun, joka sijaitsee Helsingin Kiipeilykeskuksen seinällä.

Miika Mustonen toimi ryhmän ansiokkaasti puheenjohtajana sen perustamisesta aina viime vuoteen asti.

Anne toimitti ulkoilulajeille ja kiipeilylle tärkeän Ympäristöministeriön julkaiseman kirjan ”Jokamiehenoikeudet ja toimiminen toisen alueella – lainsäädäntöä ja hyviä käytäntöjä.” Julkaisu selkeyttää ulkoiluharrastusten ja kiipeilyn lupa-asioita ja suhdetta jokamiehenoikeuksiin. Kirjaa voi tilata Editalta ja sen on ladattavissa netissä mm. Ympäristöministeriön sivuston kautta.

Lisäksi Anne on jokamiehenoikeuksien asiantuntijana auttanut SKIL:iä aiheeseen liittyvissä kysymyksissä ja luennoinut asiasta liiton tilaisuuksissa.

Onnittelut molemmille!

Mont Blanc viikko Ranskan Chamonix'ssa

Kesällä järjestettävä alppikiipeilyviikko, jonka päätavoitteena on nousta Alppien korkeimmalle huipulle Mont Blancille. Mont Blanc ei ole kiipeilyllisesti kovin vaikea vuori, mutta sen korkeus on haaste. Päivien aikana käydään läpi kiipeilytekniikkaa jääraudoilla ja haakuilla sekä köysistössä liikkumista jäätiköllä. Aikaisempaa alppikiipeilykokemusta ei tarvita.

Katso vahvistetut päivämäärät ja lisätiedot www.suomenalppikerho.fi tai kysy lisätietoa anne@suomenalppikerho.fi.

Lisätiedot Alppikerhon toiminnasta: www.suomenalppikerho.fi ja Alppikerhon facebook sivut.

Tuoteuutuudet

Ocun weBee

WeBee- valjas on Ocunin tärkein innovaatio kaudelle 2014. Vyötärö- ja jalkalengkien materiaalina on käytetty rei'itettyä vaahtomuovia, mikä tekee valjaasta kevyen (370 g) ja hengittävän. Valjaissa on neljä varustelennkkiä ja säädettävät jalkalengkit.

Valmistaja: Ocun

Bouldertehtas Oy | SH 53 €

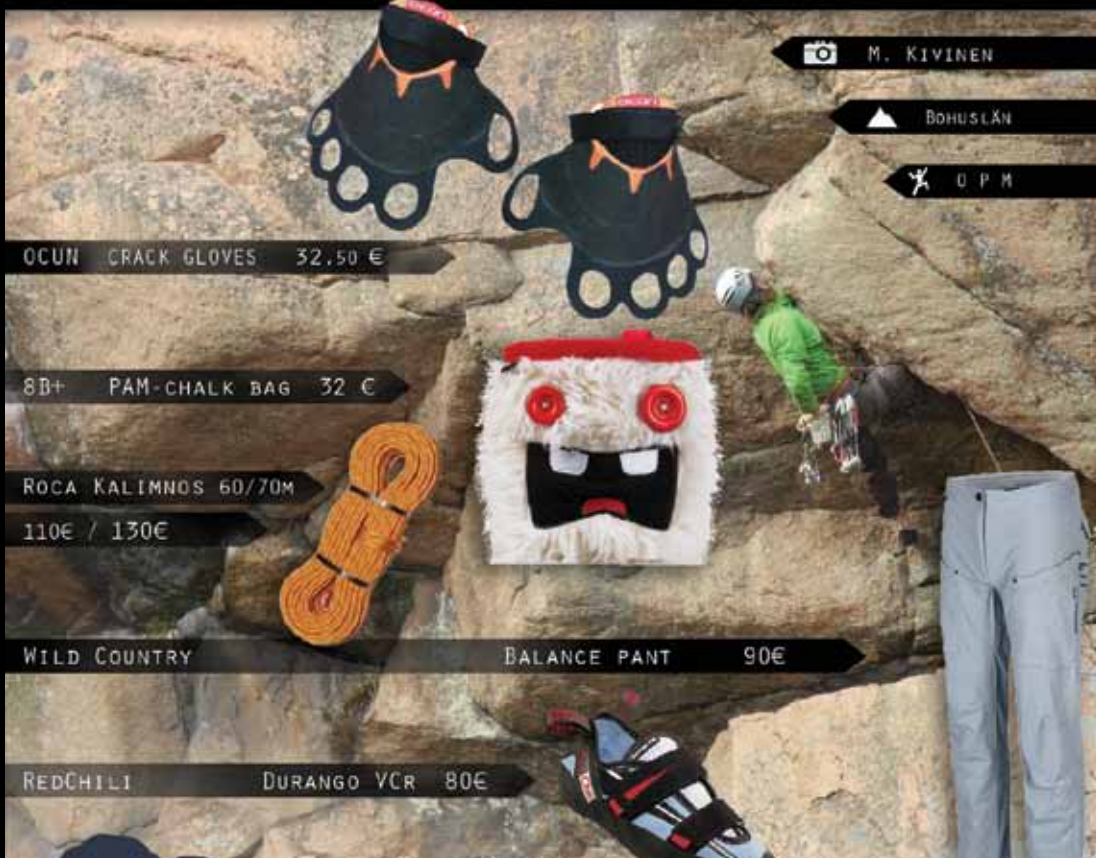

Wild Country Pro Guide Lite Set

Wild Country trimmisi suosittua Pro Guide-varmistuslaitteesta pois kaiken ylimääräisen. Tuloksena huippukevyt Pro Guide Lite. Erinomainen kakkosten varmistamiseen. Soveltuu jopa 7,7 mm ohuille alppiköysille. Myydään settinä kevyen Synergy Lite-sulku-renkaan kanssa.

Valmistaja: Wild Country

Bouldertehtas Oy | SH 34 €

M. KIVINEN

BOHUSLÄN

OPM

OCUN CRACK GLOVES 32,50 €

8B+ PAM-CHALK BAG 32 €

ROCA KALIMNOS 60/70M

110€ / 130€

WILD COUNTRY

BALANCE PANT 90€

REDCHILI DURANGO VCR 80€

TILAA
TUOTTEET
KÄTEVÄSTI
VERKKOKAUPASTA!
WWW.BOULDERTEHDAS.FI

BOULDERTEHDAS

BOULDERTEHDAS OY
WWW.BOULDERTEHDAS.FI

PUH.
010-2818999

RUUKINKATU 4
20540 TURKU

PETZL ROCTRIP 2014

on the road: eastern Europe

BAILE HERCULANE

VRATSA

PRILEP

METEORA

ANTALYA

© Ben Blett

BA1

Itella Posti Oy

WWW.HELSENGIN KIIPEILYKESKUS.COM

OCUN FALCON 5+1 Pack 75€

Kestävä, konstailematon perusjtko.
6 jatkoa 5 hinnalla!

ROCK PILLARS STRIKE QC 79€

Erittäin mukava aloittelijan
kiipeilytossu. Huikkea hinta-laatu suhde!

WC SUMMIT -valjaat 85€

Wild Country:n uutukaiset trädivaljaat.
7 varustelenkkiä, tuplasoljet
lantiovyössä ja säädettävät jalkalenkit!

WEEBEE -valjaat 55€

Uskomattoman kevyet ja
hengittävät, uniikki verkkorakenne!

Helsingin Kiipeilykeskus

Erätie 3, 00730 Helsinki

p. 050 554 2218

info@kiipeilykeskus.com

